

คำเผยพระวจนะส่วนตัว

หนังสือนี้ แปรย่อๆ จากหนังสือของผู้รับใช้ต่างประเทศ นานแล้ว จึงไม่มีต้นฉบับ ทำให้ไม่ทราบชื่อผู้รับใช้ที่ชัดเจน แปรย่อพิมพ์บนกระดาษ A4 ได้ 27 หน้ากระดาษ จึงนำมาพิมพ์เก็บไว้ใน Web เพื่อผู้เชื่อจะได้อ่าน หรือ ทำสำเนาไว้ส่งสอนต่อไป

อนึ่ง คำสอนเหล่านี้ เป็นคำสอนชั้นสูง ท่านควรมีความรู้ขั้นต้น และชั้นกลาง ก่อน ในเรื่องการเผยพระวจนะ หากไม่เข้าใจประการใดในเรื่องที่เกี่ยวข้อง อาจถามมาที่ **InJesusName2000@hotmail.com**

บทที่ 1 พระเจ้าต้องการที่จะสื่อสาร

บทที่ 2 วัตถุประสงค์ (น้ำพระทัย) ของพระเจ้าสำหรับผู้พยากรณ์

บทที่ 3 ธรรมชาติของการเผยพระวจนะ

บทที่ 4 การหายโรคและการเผยพระวจนะส่วนตัว

บทที่ 5 หัวช่องทางของการเผยพระวจนะ

บทที่ 6 การเผยพระวจนะส่วนตัว เกี่ยวกับการรับใช้ ของประทาน และการทรงเรียก

บทที่ 7 ให้การเผยพระวจนะในมุมกว้างไกล

บทที่ 9 พระวจนะ น้ำพระทัย และวิถีทาง (Word Will and Way)

บทที่ 10 ความพยายามในธุรกิจ และความจำเริญมั่งคั่งทางการเงิน

บทที่ 11 ถ้อยคำที่พระเจ้าใช้ (Prophetic Terminology)

บทที่ 13 ลักษณะของคำเผยพระวจนะส่วนตัว (The Nature of Personal Prophecy)

บทที่ 16 แนวทางสำหรับการจัดการคำเผยพระวจนะส่วนตัว

บทที่ 17 ท่าทีของการตอบสนองที่ถูกต้องต่อคำเผยพระวจนะ

บทที่ 18 อุปสรรคที่ทำให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวไม่สำเร็จตามนั้น

บทที่ 19 ชีวิตและความตายที่เกี่ยวกับคำเผยพระวจนะส่วนตัว

บทนำ

ในช่วงเกือบ 40 ปี ผู้เขียนหนังสือนี้ ได้วางมือและเผยพระวจนะส่วนตัวมากกว่า 15,000 คน ตั้งแต่บุคคลที่เป็นทารก จนถึงผู้นำคริสตจักรระดับนานาชาติ ตั้งแต่ชาวนาจนถึงนักการเมืองและผู้คนต่างๆทุกอาชีพ ท่านผู้เขียนได้รับการเผยพระวจนะส่วนตัวจำนวนมากจากผู้อื่นด้วย ทั้งหมดได้รับการบันทึกและพิมพ์ในสมุดหนา 5 นิ้ว มีทั้งหมด 600 แผ่น (พิมพ์สองหน้า) มีคำเผยพระวจนะมากกว่า 150,000 คำ

ที่น่าประหลาดใจคือ ในจำนวนคำเผยพระวจนะที่พันโดยคนหลายร้อยคนทั่วโลก ไม่มีข้อขัดแย้งในตำแหน่งงานรับใช้ของท่าน และการทรงเรียกของท่านเลย

บทที่ 1 พระเจ้าต้องการที่จะสื่อสาร

ตั้งแต่สมัยอาดัมมา หูและตาของมนุษย์ได้ถูกบาปทำให้ไม่ได้ยินและเห็นพระเจ้า

คำเผยพระวจนะส่วนตัวให้การยืนยันและคำพยาน ข้อแนะนำของพระเจ้าคือ ทำถ้อยคำจำเป็นต้องมีพยานและยืนยัน โดยปากของผู้เป็นพยาน 2 หรือ 3 คน (2 คร 13:1) **โดยปกติพระเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะพูดกับเรา มากกว่าที่เราจะฟังพระองค์** แต่พระองค์ก็จะไม่ทำลายตารางงานที่ยิ่งใหญ่ของเรา พระองค์พยายามที่จะตะโกนสู้กับเสียงของทีวี หรือ งานสังคม (บ่อยครั้งที่พระองค์จะติดต่อกับเราขณะนอนหลับ)

การให้คำแนะนำแก่บุคคลที่เขาเชื่อว่า เขาได้รับคำเผยพระวจนะส่วนตัวที่แท้จริงจากพระเจ้า ต้องระมัดระวังอย่างมาก แม้ว่าจะเป็นคำเผยพระวจนะที่แท้จริง ถ้าไม่เข้าใจอย่างถูกต้อง หรือตอบสนองอย่างถูกต้อง ก็สามารถสร้างความสับสนได้ และตัดสินใจผิดพลาด ในหมู่คริสเตียนที่ยังไม่เติบโต ไม่นั่นคง หรือยังไม่ได้รับการศึกษาพระคัมภีร์

การเผยพระวจนะไม่ใช่ของเล่นเด็ก เป็นสารเคมีที่ร้ายแรงในห้องทดลองของพระเจ้า ซึ่งต้องได้รับการจัดการโดยมือที่มีประสบการณ์ และใช้ภายใต้การแนะนำที่ถูกต้อง

บทที่ 2 วัตถุประสงค์ (น้ำพระทัย) ของพระเจ้าสำหรับผู้พยากรณ์

ผู้พยากรณ์เป็นสิ่งพิเศษในจิตใจของพระเจ้า เป็นการทรงเจิมของผู้พยากรณ์เหนือผู้อาวุโส **พระเยโฮวาห์ไม่ตรัสกับกษัตริย์ของพระองค์หรือประชากร แต่ตรัสโดยผ่านผู้พยากรณ์** ผู้พยากรณ์เป็นผู้ที่อยู่ใกล้จิตใจของพระเจ้ามาก พระองค์ตรัสว่า "ให้เชื่อผู้พยากรณ์ของพระองค์ และท่านจะจำเริญมั่งคั่ง" (สดด 105:15 มธ 10:41 1คร12:28 , 2 พศด 20:20)

ความล้มเหลว หรือความผิดพลาด **ที่ไม่รู้ว่าเขาเป็นผู้พยากรณ์ หรือไม่ยอมให้เขาพูด เป็นการปฏิเสธ ไม่อนุญาตให้พระเจ้าตรัส**

ผู้พยากรณ์จัดเตรียมมรรคา(ทาง) สำหรับการเสด็จมาครั้งที่ 2 ของพระคริสต์ ยอห์นผู้บัพติศมาจัดเตรียมทางสำหรับพระคริสต์ในครั้งแรก ปัจจุบันนี้ กลุ่มผู้พยากรณ์จะจัดเตรียมทางสำหรับการเสด็จครั้งที่ 2 ของพระคริสต์ กลุ่มผู้พยากรณ์ได้ลุกขึ้นมาในปี 1980 พระเจ้าได้ทรงสำแดงให้ผู้เขียนทราบว่า มีผู้พยากรณ์อยู่ในทวีปอเมริกาเหนือประมาณ 10,000 คน ผู้พยากรณ์เตรียมมรรคาใน 2 ทาง คือ

หนึ่ง เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

สอง เขาเตรียมประชากรให้พร้อมสำหรับพระองค์ (อสย 40:3 , ลก 1:17)

พระแสงของคริสตจักร คือ พระวจนะของพระเจ้า ซึ่งทำให้คม โดยการสำแดงความรู้(วิวรณ์)โดยผู้พยากรณ์ **ผู้พยากรณ์** และผู้ใหญ่ที่เผยพระวจนะ มีความสามารถเป็นของประทาน **ที่จะก่อให้เกิด (activate) ของประทานต่าง ๆ** และพรสวรรค์ของธรรมชาติและผู้ใช้ โดยการวางมือและการเผยพระวจนะ

บทที่ 3 ธรรมชาติของการเผยพระวจนะ

คำของพระเจ้า (prophetic message) โดยปกติได้มาโดยการออกเสียง (คือพูดออกมา) แต่อาจได้มาโดยการเขียน หรือ แสดงเป็นสัญญาณ (บอกใบ้) คำเผยพระวจนะอาจมาถึงบุคคลหนึ่งโดยพระเจ้าตรัสกับเขาโดยตรง หรือ พระเจ้าอาจจะให้บุคคลหนึ่งนำไปให้อีกคนหนึ่ง

โลโก และ รีม่า (Logos - Rhema) โลโก คือ พระวจนะแห่งความจริง รีม่า คือ ถ้อยคำหนึ่งจากพระวจนะ เป็นข้อพระคำหนึ่งที่พระวิญญาณทรงนำมาในห้วงความคิดของเรา ในเวลาที่เราต้องการใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเร้าใจพระวจนะนั้นจากโลโก นำมาเป็นชีวิต ฤทธิ์เดช และความเชื่อ เพื่อให้สำเร็จตามนั้น โรม 10:17 "ความเชื่อเกิดจากการได้ยิน และได้ยินพระวจนะ(รีม่า)ของพระเจ้า"

คำเผยพระวจนะโลโก กับ **คำเผยพระวจนะรีม่า** โลโกจะไม่เปลี่ยนแปลงหรือล้าสมัย แต่ในพระคัมภีร์ คำรีม่ามากมายที่ให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นไม่สำเร็จตามนั้น ในกรณีนี้ ไม่ใช่เพราะรีม่าของพระเจ้าล้าสมัย แต่เป็น **เพราะประชากรที่ได้ยินล้าสมัย**ที่จะเข้าใจ หรือ แปลความ หรือ เชื่อ หรือ เชื่อฟัง หรือตอบสนอง หรือรอคอย หรือปฏิบัติ ตามที่พระเจ้ามีพระประสงค์ หรือ ให้ทิศทาง นี่คือความหมายของ 1คร13:8 ว่า "คำเผยพระวจนะจะล้าสมัย"

สรุป โลโก เราหมายถึงข้อพระคัมภีร์ทั้งหมด เมื่อเราใช้คำว่า รีม่า เราหมายถึงข้อพระคำเฉพาะจากพระเจ้าที่ใช้ในเราแต่ละบุคคล โลโกเปรียบเหมือนบ่อน้ำ รีม่าเปรียบเหมือนน้ำถังหนึ่งจากบ่อ โลโกเปรียบเหมือนเครื่องเปียโนทั้งหมด รีม่าเปรียบเหมือนเสียงโน้ตที่ออกมาจากเครื่องเปียโน คริสเตียนทุกคนต้องดำรงชีวิตอยู่โดยโลโก และรับรีม่าตามแต่จำเป็นตามแต่ต้องการ

พระคัมภีร์บันทึกคำเผยพระวจนะส่วนตัวจำนวนมาก ซึ่งให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ และไม่ได้ใช้ได้ครอบคลุมจักรวาลไปหมด ตัวอย่างเช่น พระเจ้าเผยพระวจนะส่วนตัวให้โนอาห์ให้สร้างเรือ ไม่ได้เป็นคำเผยพระวจนะสำหรับบุคคลอื่น

บทที่ 4 การหายโรคและการเผยพระวจนะส่วนตัว

พระเจ้าปลดปล่อยและให้หายโรคอย่างเหนือธรรมชาติโดยหลายทาง

- การอธิษฐานด้วยความเชื่อ โดยผู้ปกครองของคริสตจักร
- โดยความเชื่อในพระเจ้าของแต่ละบุคคล
- ของประธานต่างๆในการหายโรคต่างๆ โดยผ่านทางสมาชิกของคริสตจักร หรือผู้รับใช้
- เชื่อคำเทศนาในพระวจนะแห่งความเชื่อ
- ถ้อยคำจากพระเจ้าของผู้พยากรณ์ ซึ่งนำมาซึ่ง การปลดปล่อย การหายโรค และการอัศจรรย์

คำเผยพระวจนะไม่ได้ใช้เพื่อบอกว่า พระเจ้าสามารถรักษาโรคได้ หรือว่า พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะรักษาโรค สิ่งเหล่านี้ได้ถูกสำแดงแล้วโดยโลโก

เราต้องระมัดระวังอย่างมาก ในการที่จะเผยพระวจนะให้แก่คนป่วย ว่า เขากำลังจะหายดีหรือกำลังจะตาย หรือว่าคนเป็นน่อยกำลังจะเดินได้ จนกว่าเราจะได้รับพระวจนะรีม่า (พระวจนะที่มีชีวิต) จากพระเจ้า

ถ้อยคำที่ทักท้วงเอาเอง (presumptuous words) มาจากความมีอคติมาก (หรือการคิดไว้ล่วงหน้า) คำเผยสำหรับคนไข้มะเร็งบางครั้งบอกว่าเขาจะหาย แต่เขาก็ตาย ปัญหาหลักอันนี้ คือ ผู้เผยพระวจนะ เผยจากโลก ไม่ได้มาจากรีมา

พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ไม่ได้หมายความว่า ทุกคนได้รับความรอด หรือ ทุกคนจะได้รับความรอด จะไม่มีคำเผยว่า "พระเจ้าตรัสว่า ท่านได้รับการชำระแล้วจากบาปทั้งสิ้น และได้รับการบังเกิดใหม่" แต่เราสามารถเทศนาว่า "ถ้าท่านจะเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า....."

เราสามารถเทศนาว่า พระวจนะของพระเจ้าบอกว่า ด้วยรอยแผลเย็บของพระองค์ เราได้รับการรักษาให้หาย แต่เราไม่สามารถเผยพระวจนะว่า "พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ท่านได้รับการรักษาให้หายจากโรคนี้ และท่านจะไม่ตาย แต่จะมีชีวิตอยู่" มีความแตกต่างอย่างมาก ระหว่างการพูดพระวจนะของพระเจ้า กับ การพูดพระวจนะจากพระเจ้า

"ความเชื่อเกิดจากการได้ยิน และได้ยินรีมา (พระวจนะที่มีชีวิต)ของพระเจ้า" (รม 10:17) พระองค์แจ้งว่า ถ้อยคำที่พูดจากปากของเรา ต้องออกมาจากจิตใจของเราให้เป็นรีมา เพื่อให้เกิดผล "พระวจนะ(รีมา)ไม่ได้เป็นประโยชน์กับพวกเขา ไม่ได้ผสมด้วยความเชื่อในพวกเขาที่ได้ยิน" (ฮีบรู 4:2) ในฐานะผู้รับใช้ ข้าพเจ้าเทศนาโลก แต่ในฐานะผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเผยพระวจนะรีมา

บ่อยครั้ง ที่บางคนพูดออกมาจากความเชื่อมั่นส่วนตัวในข้อพระคำแห่งความจริงของการหายโรค และนำเสนอออกมาเป็นรูปรีมา หรือ คำเผยพระวจนะส่วนตัวว่า "พระเจ้าสำแดงให้ข้าพเจ้าว่า ท่านจะได้รับการหายโรค" หรือ "พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราได้รักษาเจ้าแล้ว และเจ้าจะมีชีวิตอยู่และไม่ตาย" ถ้าบุคคลนั้นไม่ได้รับการหายโรค แต่ตาย ดังนั้นแล้ว ถ้อยคำเหล่านั้นก็ถือว่าเท็จ

ในบทท้ายๆ เรื่อง "อุปสรรคในการรับคำเผยส่วนตัว" เป็นอุปสรรคที่จะเผยพระวจนะส่วนตัวที่แท้จริง (ถูกต้อง) ปัญหาหลักคือ

- ความนึกคิดที่มีอยู่ก่อนแล้ว (mindset)
- จิตถูกปิดกั้น (soul blockage) และ
- หลักข้อเชื่อของนิกาย (doctrinal domination)

ซึ่งขัดขวางเราจากการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าขอแนะนำอย่างจริงจังหนักแน่นว่า ถ้าท่านมีอาการร่วมอยู่ด้วย (emotionally involved) หรือ มีความคิดเห็นส่วนตัวมาก เกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆ ท่านควรที่จะละเว้นจากการให้รีมา หรือ คำเผยพระวจนะส่วนตัว ในเรื่องนั้นๆ ควรให้ถ้อยคำแทนว่า (พูดหนุนใจ) "ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างมากว่า ข้าพเจ้าเชื่อว่า ข้าพเจ้ามั่นใจใจว่าท่านจะ..... พระคัมภีร์บอกว่า....." อย่าประกาศแจ้งในที่สาธารณะว่า "พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า พระเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า พระเจ้าสำแดงกับข้าพเจ้าว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์สำแดงกับข้าพเจ้าว่า" ให้ละคำว่า "พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า" ไว้ให้แก่ผู้พยากรณ์ที่เติบโต และได้รับการพิสูจน์แล้ว เป็นการฉลาดกว่าที่จะพูดว่า "ข้าพเจ้ามั่นใจใจว่าพระเจ้าจะ" แทนที่จะพูดว่า "พระเจ้าสำแดงให้ข้าพเจ้าว่าพระองค์จะ"

ผู้พยากรณ์จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรม และ อยู่ภายใต้การฝึกหัดจากผู้พยากรณ์ผู้ใหญ่ อย่างเช่น เอลียาห์ กับ เอลีซา ก่อนที่เขาจะให้คำเผยพระวจนะที่เฉพาะเจาะจงเป็นงานเป็นการ (such serious specific words)

คำเผยพระวจนะที่ทักท้วงเอาเอง (presumptuous prophecy) เป็นตัวปัญหาอันหนึ่งในจำนวนปัญหาหลาย ๆ ปัญหา ที่ทำให้คริสตจักรจากคน 400 คน เหลือ 40 คน ในเวลาเพียงไม่กี่ปี

ข้าพเจ้าได้อธิษฐานให้คนจำนวนมากที่เป็นโรคมะเร็ง และ โรคหัวใจ จำนวนน้อยมากที่หายโรค เมื่อเขาร้องขอให้ อธิษฐานเผื่อ และเราเพียงแต่ตอบสนองตามคำสั่งในพระคัมภีร์ (โลโก) แต่เกือบทุกคนได้รับการหายโรค เมื่อความต้องการเกิดขึ้นโดยการสำแดงความรู้ (จากพระเจ้า) หรือ การอธิษฐานอย่างคำเผยฯ (prophetic praying)

อย่างไรก็ตาม เราจะฝึกฝนต่อไปด้วยความเชื่อทั้งหมด และการทรงเจิมสำหรับการหายโรค และการอัศจรรย์ต่าง ๆ จะยังเชื่อต่อไป เพื่อการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่กว่า และให้ได้ผลเชิงบวกที่มีเปอร์เซ็นต์สูงขึ้น นี่จะทำให้เรารู้และพิสูจน์แล้วพิสูจน์อีก

บทที่ 5 หัวช่องทางของการเผยพระวจนะ

(1) ผู้พยากรณ์ (อพ 2:20 , 4:11 , 1 คร 12:28 , กจ 13:1)

คริสตจักรท้องถิ่นที่ได้รับการก่อตั้งขึ้น โดยปราศจากงานรับใช้ของ อัครทูต หรือ ผู้พยากรณ์ จะไม่มีรากฐานที่แท้จริงสำหรับการเติบโตอย่างสูงสุด

(2) การเทศนาถ้อยคำที่พระเจ้าดลใจ (Prophetic preaching) (1 ปต 4:11)

ถ้อยคำที่พระเจ้าดลบันดาล (Oracle of God) (1 ปต 4:11)

(3) ถ้อยคำที่พระเจ้าดลใจจากผู้ใหญ่ (Prophetic presbytery) (1 ทธ 4:14 , ฮบ 6:1-2 , กจ 13:1-3)

การวางมือพร้อมการเผยพระวจนะ โดยคนของพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่ได้รับการยอมรับแล้ว (Qualification of presbyter)

ผู้รับใช้ทุกคน และผู้นำคริสตจักร สามารถที่จะฝึกหัดความเชื่อของเขา และพูดถ้อยคำเผยพระวจนะแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ในขณะที่เขาทำการในฐานะผู้ใหญ่คนหนึ่ง ในขณะที่ผู้ใหญ่ผู้ปกครอง

ผู้พยากรณ์อาจสำแดงการทรงเรียกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งให้มาเป็นตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งใน 5 ตำแหน่งการรับใช้ และวางมือเหนือเขาเพื่อเจิมเขาสำหรับงานนั้น แต่การแต่งตั้งถูกกระทำโดยผู้ใหญ่

(4) ของประทานในการเผยพระวจนะ

เปาโลบอกว่าท่านประกาศพระวจนะของพระเจ้าโดย 4 ทาง "ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านโดย การสำแดง(วิรูรณ์) หรือ โดยความรู้ หรือโดยการเผยพระวจนะ หรือโดยหลักคำสอน" (1 คร 14:6)

(5) พระวิญญาณของการเผยพระวจนะ และ เพลงที่ดลใจจากพระเจ้า (The spirit of prophecy and Prophetic song)

พระวิญญาณของการเผยพระวจนะ คือ คำพยานของพระเยซู (The spirit of prophecy is the testimony of Jesus) (วอ 19:10) นี้ไม่ใช่ของประทาน หรือ ตำแหน่ง แต่เป็นการทรงเจิมเกิดขึ้นจากพระคริสต์ภายในผู้เชื่อ มันเกิดขึ้นบ่อยครั้งในการทรงเจิมพิเศษในการปรนนิบัติรับใช้อันใดอันหนึ่ง หรือเมื่อคริสเตียนฝึกฝนความเชื่อของเขาที่จะพูดออกมาที่พระคริสต์สามารถเป็นพยานได้

บุคคลเหล่านั้นที่ไม่ได้เป็นผู้พยากรณ์ หรือ ไม่มีของประทานในการเผยพระวจนะ โดยปกติจะไม่เผยพระวจนะ แต่เมื่อพระวิญญาณของการเผยพระวจนะสถิตอยู่ (ดำรงอยู่) พวกเขาอาจจะเผยพระวจนะ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ภายใต้หนึ่งในสามของเงื่อนไขต่อไปนี้

- **ฤทธิ์อำนาจที่ถ้อยคำของพระเจ้าสถิตอยู่** แผ่ซ่านในที่ประชุม ทำให้ง่ายในการที่จะเผยพระวจนะ ง่ายกว่าที่จะอยู่เงียบ ๆ
- บุคคลที่ร่วมมากับท่ามกลาง **คณะผู้พยากรณ์** หรือภายใต้การถูกเจิมของผู้พยากรณ์
- บุคคลที่ถูก **เร่งเร้าโดยผู้รับใช้** เพื่อให้พระเจ้าลุกขึ้นและเป็นพยานโดยผ่านทางพวกเขา โดยพระวิญญาณของการเผยพระวจนะ กตว 11:24-60 , 1 ซมอ 10:10

บทที่ 6 การเผยพระวจนะส่วนตัว เกี่ยวกับการรับใช้ ของประธาน และการทรงเรียก

โดยปกติแล้ว มีผู้พยากรณ์ 3 คนในหนึ่งทีมงาน และมีอีก 1 หรือ 2 คน ที่ยืนร่วมอยู่ด้วยในทีม เพื่อฝึกหัดและก่อให้เกิด (Activation)

ข้าพเจ้ามักจะเตือนผู้เข้าร่วมสัมมนาบ่อยๆเสมอๆว่า เราจะไม่วางมือที่ว่างเปล่า **บน** ท่อที่ว่างเปล่าเพื่อผลที่ว่างเปล่า **แต่** มือที่ได้รับการทรงเจิม **บน** ศีรษะที่ได้รับการเจิม เพื่อผลที่ได้รับการเจิม

"อย่าละเลยของประทานซึ่งมีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งมอบไว้ให้แก่ท่านโดยการเผยพระวจนะ ด้วยการวางมือของผู้ใหญ่ (1 ทธ 4:14) **"กระตุนของประทานของพระเจ้าขึ้น ซึ่งอยู่ในท่าน โดยการวางมือของข้าพเจ้า"** (2 ทธ 1:6) **"ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทอด (Impart) ของประทานบางอย่างฝ่ายพระวิญญาณแก่ท่าน และในที่สุดท่านจะได้รับการสถาปนา"** (รม 1:11)

บทที่ 7 ให้การเผยพระวจนะในมุมมองกว้างไกล

ท่านอาจจะถามว่า "มันถูกต้องไหม ถูกต้องตามพระคัมภีร์ไหม ที่คริสเตียนจะไปหาผู้พยากรณ์คนหนึ่ง และคาดหวังว่าจะได้รับถ้อยคำจากพระเจ้า ถึงทิศทาง คำแนะนำ หรือการยืนยัน" คำตอบคือว่า ถูกต้อง

เราจะไม่ให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวมาแทนที่ การแสวงหาพระเจ้าของเรา โดยการอธิษฐานของเรา การถืออดหรือการค้นหาข้อพระคำ

โดยปกติ ศิษยาภิบาลจะใช้พื้นฐานของพระคัมภีร์ และข้อพระคำที่จะนำไปกับบุคคล

ผู้พยากรณ์ผู้ใหญ่(เติบโตแล้ว) ซึ่งไม่มีเรื่องส่วนตัวเกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้นๆ สามารถนำความนึกคิดของพระคริสต์มาสู่เรื่องนั้นๆได้ โดยไม่ให้ความคิดเห็นส่วนตัวของเขาหรือทฤษฎีที่มีอิทธิพลต่อคำตอบของเขา

หลายคนถามข้าพเจ้าว่า เมื่อไรที่ข้าพเจ้าเริ่มการเผยพระวจนะส่วนตัวในโบสถ์ ในตอนแรกข้าพเจ้ากลัวที่จะตอบสนองอย่างนั้น ขาดความเชื่อมั่น ว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะคาดหมายพระเจ้าจะให้คำตอบกับข้าพเจ้าเพื่อพวกเขา และข้าพเจ้าพบว่า พระเจ้าไม่ให้คำตอบเฉพาะทุกคำถามใดๆเสมอไป ข้าพเจ้าพบว่า พระเจ้าจะไม่ตอบคำถามที่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการค้นหาจากข้อพระคำ หรือคำถามที่ไม่สัตย์ซื่อ (Insincere requests) หรือคำถามที่โง่เขลา (Foolish questions)

ตัวอย่างเช่น บางคนถามว่า "ลูกชายของข้าพเจ้าตายในอุบัติเหตุรถยนต์เมื่อสองปีก่อน เขาอยู่ในสวรรค์หรืออยู่ในนรก?" "บ้านของผมถูกไฟไหม้เมื่อ 6 ปีที่แล้ว เป็นอุบัติเหตุหรือลอบวางเพลิง" มีคนหนุ่มสาวจำนวนมาก ชอบถามว่า บุคคลใดที่พวกเขาควรจะได้แต่งงานด้วย

ถ้าคำตอบไม่เป็นที่พอใจ ผู้พยากรณ์น่าจะฉลาดที่จะไม่สำแดงให้พวกเขา รู้ แม้ว่าจู้จักพวกเขาเป็นอย่างดี เราไม่ได้ถูกออกแบบ(สร้างมา) ให้มีความสามารถที่จะรู้อนาคตมากนัก

ใช่ เป็นไปตามพระคัมภีร์ที่บุคคลหนึ่งจะไปหาผู้พยากรณ์ ท่านจะยังไม่ไปหาผู้พยากรณ์ จนกว่าท่านจะแน่ใจว่าพระเจ้าอยู่ในชีวิตของท่าน ท่านจะต้องแสวงหาพระองค์ อธิษฐาน และค้นหาข้อพระคำ และฟังรีมาจากพระเจ้าจนกระทั่งท่านเชื่อว่าท่านได้รับคำตอบ แล้วเมื่อท่านไปอยู่ต่อหน้าผู้พยากรณ์ ท่านจะได้รับการจัดเตรียมอย่างฝ่ายวิญญาณที่จะตอบสนองอย่างถูกต้อง

บทที่ 9 พระวณะ น้ำพระทัย และวิถีทาง (Word Will and Way)

การเผยพระวจนะส่วนตัวสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยคริสเตียนในการตัดสินใจ ในน้ำพระทัยที่ดียอดเยี่ยม(สมบูรณ์)ของพระเจ้า (The perfect will of God) โดยปกติแล้ว การตัดสินใจ 90 % ปราศจากคำเผยพระวจนะส่วนตัว แต่การตัดสินใจ 100 % อยู่บนรากฐานของพระวณะ และน้ำพระทัย และวิถีทางของพระเจ้า

ถ้าเป็นไฟเขียว ให้ไปสัญญาไฟถัดไป ในน้ำพระทัยของพระเจ้า ถ้าเป็นไฟเหลือง หมายความว่าให้รอคอยก่อน

พระวณะ

"มี 3 สิ่งบันทึกไว้ในสวรรค์ พระบิดา พระวณะ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ 3 สิ่งนี้เป็นหนึ่ง" (1 ยน 5:7) [ข้อพระคำนี้มีเฉพาะในฉบับคิงส์เจมส์ ผู้แปล]

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่เคยบอกให้ท่านทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับพระลักษณะของพระเจ้า หรือขัดแย้งกับพระคัมภีร์บริสุทธิ์ ความคิดที่ขัดแย้งที่ดูเหมือนว่าจะเป็นคำตอบต่อคำอธิษฐานของท่าน อาจมาจาก จิตตนาการในจิต (Soulish imagination) ความเห็นแก่ตัวที่หลอกลวง (Selfish deception) หรือมาจากมาร ทำให้ความจริงถูกบิดเบือนไป (2 ปต 3:16) อย่างเช่น พวกพยานของพระเยโฮวาห์ (Jehovah's Witnesses) และพวกมอหมอน (Mormons)

น้ำพระทัยพระเจ้า(พระประสงค์)

พระประสงค์เฉพาะของพระคริสต์และข้อแนะนำให้แต่ละบุคคล และงานรับใช้ในพระกายไม่เหมือนกัน ดังนั้น พระคัมภีร์สามารถให้ทิศทางโดยทั่วไปของพระกายทั้งหมดเท่านั้น

กองทัพของพระเจ้าแห่งเป็นฝ่ายต่างๆ ฝ่ายเทศนา (Preaching div.) ฝ่ายอธิษฐาน (Praying div.) ฝ่ายจ่าย (Paying div.) (ผู้คำจุน) ดังนั้น เราต้องการรู้พระประสงค์หลักของพระเจ้าสำหรับเรา

พระเจ้าใช้วิธีการต่างๆในการสำแดงส่วนตัวให้แต่ละบุคคลต่างๆกัน

- พระองค์ทรงนำโยเซฟโดยความฝัน พระองค์ตรัสกับโมเสสด้วยเสียงที่ได้ยินได้ออกมาจากไฟ
- พระองค์กระซิบกับเอลียาห์ด้วยเสียงหนึ่งแผ่วเบา (A still small voice)
- พระองค์ทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมาหามารีย์
- พระองค์ปรากฏส่วนตัวแก่เปาโลในศักดิ์ศรีพระกายพระเยซู
- พระองค์ตรัสกับดาวิดโดยผ่านคำเผยพระวจนะของซามูเอล และนาธาน
- พระองค์ส่งถ้อยคำถึงเยชูโดยทางผู้พยากรณ์เอลีซาและคนอื่น
- พระองค์ทรงนำที่โมธีโดยทางการวางมือของผู้ใหญ่พร้อมด้วยการเผยพระวจนะ
- และพระองค์ทรงนำพระเยซูโดยการสำแดงความรู้(วิวรรณ)

บทที่ 10 ความพยายามในธุรกิจ และความจำเริญมั่งคั่งทางการเงิน

รีมา (Rhemas) คำเผยพระวจนะส่วนตัว และของประทานต่างๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สามารถเกิดขึ้นได้ในความพยายามทางธุรกิจ และความจำเริญมั่งคั่งทางการเงินของคริสเตียน คำพยากรณ์จำนวนมากถูกบอกเล่าเกี่ยวกับความเข้าใจเหนือธรรมชาติ และการทรงนำในการตัดสินใจนำมาซึ่งผลกำไรทางธุรกิจให้แก่ผู้รับใช้และคริสเตียนที่เป็นนักธุรกิจ

นิตยสาร วอยส์ (Voice) รายเดือนตีพิมพ์อย่างเป็นทางการ ของกลุ่มนักธุรกิจพระกิตติคุณสมบูรณสัมพันธระหว่างประเทศ เป็นเวลาหลายปีที่ได้ตีพิมพ์คำพยากรณ์ของบุคคลต่างๆ เกี่ยวกับความพยายามทางธุรกิจและความจำเริญมั่งคั่งทางการเงินของพวกเขาเหล่านั้น แต่เพราะว่าการขาดแคลนผู้พยากรณ์ที่กระตือรือร้นและเติบโตในคริสตจักรในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา มีคำพยากรณ์เพียงจำนวนน้อยเท่านั้น ว่าผู้พยากรณ์ได้ให้คำเผยพระวจนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้ นักธุรกิจต้องการ การรับใช้ของผู้พยากรณ์ที่จะอวยพรธุรกิจของเขา บัดนี้ เราจะต้องการคำแนะนำเหนือธรรมชาติมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ธุรกิจของคริสเตียนจำเริญขึ้น

กองทัพ 3 แผนก

กองทัพของพระเจ้ามี 3 แผนก คือ

- แผนกเทศนาพระคำจากพระเจ้า (The prophetic-preaching division)
- แผนกจ่าย-จัดเตรียม (The paying-providing division)
- แผนกจัดการอธิษฐาน (The praying-procuring division)

บุคคลเหล่านั้นที่ปรนนิบัติด้วยการจัดเตรียมการเงิน ต้องการพวกผู้พยากรณ์อย่างยิ่ง และการอธิษฐานเพื่อการสงครามจากแผนกอื่นๆ

บทรวบรวมพื้นฐานของถ้อยคำพระเจ้า

1. ก่อนที่คำเผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่จะสำเร็จ สิ่งต่างๆ จะแยแสเมื่อก่อนที่มันจะดีขึ้น
2. ความล่าช้าไม่ใช่การปฏิเสธ แต่ถูกกำหนดให้เป็นการอุทิศของบุคคลมาสู่พระเจ้า และความมั่งคั่งของเขา มาสู่จุดประสงค์ของพระเจ้า
3. ความเจริญเติบโตและความมั่งคั่งมาจากพระเจ้า สำหรับประชากรของพระองค์
4. จุดประสงค์ของขบวนการแผนการสำหรับการจัดเตรียม มีความหมายต่อพระเจ้า มากกว่าผลลัพธ์สุดท้าย เพราะความเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของบุคคลมีความหมายต่อพระเจ้ามากกว่า ความจำเริญมั่งคั่งทางการเงิน
5. พื้นฐานความสำเร็จในพระคัมภีร์ต้องอดทน และฝึกฝนอย่างมั่นคง เพื่อให้ก่อให้เกิดสิ่งที่ทรงสัญญาไว้
6. "โรคชาอูล" ตี้อรัน หลอกลวงตัวเอง คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว และตำหนิป้ายเปียง ต้องถูกบรรเทาลง และถวายแด่พระคริสต์ มิฉะนั้นมันจะก่อวินาศกรรมแก่บุคคล
7. คำเผยพระวจนะที่ ดีความผิด และใช้ผิด จะออกนอกกลุ่มนอกทางจากจุดประสงค์ของพระเจ้า และหยุดยั้งพระสัญญาที่จะสำเร็จตามนั้น
8. "เหตุจูงใจอย่างบาลาอัม" ของความตะกละและอยากได้ อำนาจและชื่อเสียง จะขัดขวางพระพรต่างๆ ของพระเจ้า บนพระสัญญาของพระองค์ต่อบุคคลหนึ่งๆ หรือต่อโครงการ

ค้นหาผู้พยากรณ์

ผู้พยากรณ์สามารถเผยพระวจนะเฉพาะเจาะจง สำแดงถ้อยคำเกี่ยวกับปัญหาต่างๆที่เป็นอุปสรรคต่อธุรกิจ รวมทั้งทิศทางใหม่ๆ ความเคลื่อนไหวต่างๆ และเป้าหมายต่างๆ นักธุรกิจจำนวนมากค้นหาผู้พยากรณ์เพื่อการยืนยัน ก่อนที่จะตัดสินใจในเรื่องหลักๆ นี่เป็นการฝึกฝนอย่างพระคัมภีร์ **กษัตริย์ส่วนใหญ่ของยูดาห์ ค้นหาถ้อยคำจากผู้พยากรณ์ เพื่อพิจารณาว่าเขาควรทำสิ่งต่างๆหรือไม่**

ตัวอย่างในยุคปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ดีอันหนึ่ง ที่ผู้พยากรณ์สามารถช่วยนักธุรกิจนี้อยู่ในหนังสือของ โนเวล เฮล์ (Norvel Hayes) หนังสือชื่อ ของประทานในการเผยพระวจนะ (The Gift of Prophecy) ต่อไปนี้เป็นคำเผยพระวจนะส่วนตัว โดย **เค็นเน็ท เฮเกิน** แก่ **โนเวล เฮล์** และดูว่า **โนเวล เฮล์** เขาตอบสนองอย่างไร

"ศัตรูกำลังจะโจมตีการเงินของเจ้า และหมอกดำจะมาเหนือการเงินของเจ้า แต่ถ้าเจ้ายังคงทำพระราชกิจให้เรา และสัตย์ซื่อ และ**ถ้าเจ้าจะอธิษฐาน และอธิษฐาน และอธิษฐาน และอธิษฐาน และอธิษฐาน** เจ้าจะหลุดออกจากการถูกโจมตีนี้ เราจะนำเจ้าออกจากการจู่โจมของศัตรู และเจ้าจะประสบความสำเร็จทางการเงิน มากยิ่งกว่าที่เจ้าเคยมี"

ข้าพเจ้า (โนเวล เฮล์) พูดว่า โจมตีการเงินของผมหรือ ผมไม่มีปัญหาเรื่องการเงินเลย ผมเป็นเจ้าของบริษัทผู้ผลิตแห่งหนึ่ง รวมทั้งภัตตาคารอีก 6 แห่ง ผมทำเงินได้ 4000 ถึง 6000 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่มาจากธุรกิจที่มีแผนกจัดจำหน่ายออกไป

ประมาณ 6 เดือนต่อมา แล้วฟ้าก็ล่นลงมาใส่ผม หมอกดำได้ลงมาเหนือผม ในทันใดนั้น ผู้จัดการภัตตาคารของผม 3 คน ก็ไม่น่าไว้วางใจ และภัตตาคารต่างๆก็ไม่สามารถทำเงินได้อีกเลยโดยสิ้นเชิง

เลขานุการของเขา (โนเวล เฮล์) ที่ทำงานกับเขามานาน ก็ขโมยเงินไปหลายพันดอลลาร์ภายในเวลาไม่ถึงหนึ่งปี จากความมั่งคั่งอย่างมาก มาเป็นการต่อสู้เพื่ออยู่รอด เฮล์ จำถ้อยคำของผู้พยากรณ์เฮเกินได้ เขาอธิษฐานต่อไป และอธิษฐานต่อไป และอธิษฐานต่อไป เขาต่อต้านการทดลองที่จะอธิษฐานด้วย การสงสารตัวเอง หรือ ไม่เชื่อ หรือ ถ้ามพระเจ้ว่า "ทำไมต้องเป็นข้าพระองค์ด้วย"

ในขณะที่เขาไปเยี่ยมเพื่อนผู้รับใช้ครอบครัวหนึ่ง ชื่อ กู๊ดวิน (Goodwins) คุณกู๊ดวิน (ผู้ภรรยา) ได้พูดข้อความ เป็นภาษาแปลกๆให้กับเขา และ คุณกู๊ดวิน (ผู้สามี) ได้แปลภาษาแปลกๆนั้น

ข้อความนั้นคือ "ถ้าเจ้าจะไปที่เมืองเทาซ่า (Tulsa) รัฐโอกาโฮมา (Oklahoma) ให้กับเรา เราจะสำแดงเจ้า 2 สิ่งเมื่อเจ้าถึงที่นั่น" โนเวล เฮล์ บอกว่า เขารู้จักบุคคลแค่ 3 คน ในเมืองเทาซ่า ในเวลานั้น คือชื่อ โรเบิร์ต ฟอร์ด และ เฮเกิน เขาจึงไปบ้านของอาจารย์ เค็นเน็ท เฮเกิน ที่นั่นเขาได้อธิษฐานให้แก่ภรรยาของอาจารย์เฮเกิน

ระหว่างทางที่กลับไปขึ้นเครื่องบิน อาจารย์เฮเกินพูดกับ โนเวล เฮล์ ว่า "โนเวล พระเจ้าสำแดงให้ผู้รู้ว่า พระองค์ทรงส่งคุณมาที่นี่ด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรก เพื่อคุณจะอธิษฐานให้แก่ภรรยาของผม และนำพระพรมาให้เธอ และ ประการที่สอง พระองค์ตรัสบอกให้ผมเผยพระวจนะให้คุณ"

นี่คือคำเผยพระวจนะที่อาจารย์ เฮเกิน ให้กับ โนเวล เฮล์ "เจ้าได้ผ่านการทดสอบความเชื่อของเรา และเพราะว่าเจ้า ลูกเอ๋ย เจ้าได้เชื่อฟังเรา และเพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเรา แสงสว่างของเราจะส่องลงมาจากสวรรค์ มันจะเจาะผ่านหมอกดำทั้งสิ้น และส่องเหนือเจ้า มันจะส่องเหนือการเงินของเจ้า และมันจะมา และมา และมา ในความอุดมแก่เจ้า"

พระเจ้าได้เริ่มนำสัญญาที่ทรงจัดเตรียม และความโปรดปราน เข้ามา จนกระทั่งวันหนึ่ง บัญชีการเงินของเขา จาก 85 เหรียญ เป็นมากกว่า 100,000 เหรียญ เขาสรุปเรื่องนี้อย่างไร ให้เราฟังข้อความของเขาดีกว่า

ให้ข้าพเจ้าบอกเรื่องนี้ต่อท่าน คำเผยพระวจนะ เต็มใจขึ้นมาต่อท่านอย่างเหนือธรรมชาติ จะบอกว่าท่านจะไปไหน และทำอะไร ในขณะที่ท่านไม่รู้จะไปไหนและทำอะไร ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าต้องไปเยี่ยมกูดวิน จนกระทั่งก่อนขึ้นเครื่องบิน 15 นาที พระเจ้าตรัสบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่รู้ว่า พระเจ้าต้องการให้กูดวิน เผยพระวจนะให้ข้าพเจ้าไปที่เมืองเทาซ่า ถ้าข้าพเจ้าไม่เชื่อฟังพระวจนะและไม่ไปเมืองเทาซ่า ข้าพเจ้าคงไม่ได้นำพระพรไปถึงภรรยาของเฮเกิน และข้าพเจ้าก็คงไม่ได้รับคำเผยพระวจนะจากอาจารย์เฮเกิน ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสิ้นสุดการทดลองและสงครามในอาณาจักรการเงินเป็นเวลา 3 ปี เมื่อคำเผยพระวจนะมาถึงท่านจากพระเจ้า โดยผ่านทางบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่รู้จักพระเจ้า และท่านนับถือพวกเขาเหล่านั้น คำเผยพระวจนะสามารถนำพระพรที่ยิ่งใหญ่มาสู่ท่านได้ ไม่เพียงเฉพาะท่าน แต่สำหรับคนอื่น ๆ ด้วย

สังเกต มีกฎเกณฑ์ในพื้นฐานของคำเผยพระวจนะดังนี้ สำหรับความเชื่อที่จะเชื่อฟัง เมื่อพระเจ้าบอกให้ใครบางคนทำอะไรบางอย่าง **พระองค์ไม่ค่อยบอกว่า ทำไม ใคร หรือ เมื่อไร** รายละเอียดเหล่านี้จะตามมาภายหลัง หลักจากที่เชื่อฟังคำสั่งแรกแล้ว พระองค์ตรัสกับเฮส์ว่า "ไปที่เทาซ่า และเราจะสำแดงสองสิ่งเมื่อเจ้าไปถึงที่นั่น" เหมือนกับคำที่พระองค์ตรัสกับอับราฮัมว่า "ออกนอกประเทศนี้และไปแผ่นดินที่เราจะสำแดงให้เจ้าดู" และเฮส์เหมือนอับราฮัม "โดยความเชื่อ.... ออกไปโดยไม่รู้ว่าจะไปไหน"

นักเทศน์หรือนักธุรกิจ ผู้ซึ่งยืนยันจะรู้รายละเอียดให้มาก่อนที่เขาจะกระทำในความเชื่อ จะไม่สามารถประสบความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ตามถ้อยคำแห่งพระสัญญาต่าง ๆ ได้ ถ้าเราสามารถเข้าใจถ้อยคำโดยตรรกของมนุษย์ และสามารถชี้ออกไปในรายละเอียดได้ว่า มันสามารถทำงานทั้งหมดได้อย่างไร ถ้อยคำนั้นอาจจะไม่ใช่มาจากพระเจ้า แต่อาจเป็นหลักการทางธรรมชาติเหตุผลของมนุษย์และประสาทสัมผัสทั้งห้า มักจะเป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวสำเร็จตามนั้น

ผู้ที่ไม่สามารถประพาดพื้นฐานของพระวจนะของพระเจ้า ไม่ควรไปหาผู้พยากรณ์ เพื่อขอล้อถ้อยคำจากพระเจ้า ถ้าพวกเขาจะทำตามวิธีของพวกเขา และตามมาตรฐานของโลกเพื่อความสำเร็จของพวกเขา ดังนั้นแล้วพวกเขาก็จะไม่เสียเวลาของพวกเขา และเสียเวลาของผู้พยากรณ์ ที่จะหาคำเผยพระวจนะเพื่อธุรกิจและการเงินของพวกเขา วิธีของพระเจ้า กับวิธีของมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนัง นั้นแตกต่างกันมาก เมื่อเราพยายามผสมผสานทั้งสองเข้าด้วยกัน มันจะทำให้สถานการณ์ทั้งหมดสับสน (1 คร 2:14 , อสย 55:8-9)

นี่เป็นสถานการณ์ของคริสเตียนที่เป็นนักธุรกิจส่วนมาก ซึ่งมอบถวายธุรกิจของเขาแต่พระเจ้า แต่ยังคงทำการตามมาตรฐานของโลก ถ้าบุคคลผู้หนึ่งถวายธุรกิจของเขาแต่พระเจ้า และทูลขอพระเจ้าอวยพระพร แต่ไม่ทำธุรกิจตามการทรงนำของพระเจ้า ดังนั้นแล้วเขาได้นำตัวเองเข้าไปในกระแสดักตันของความพินาศและหมดตัว เราต้องตัดสินใจและเดินไปในทางใดทางหนึ่งทั้งหมดเพื่อความสำเร็จ

มนุษย์ที่เป็นของโลกจะประสบความสำเร็จทางการเงินอย่างไร และพระเจ้าก็รู้เช่นกัน หลักการพื้นฐานและขั้นตอนต่าง ๆ นั้นคล้ายกัน แต่มีความแตกต่างกันมากเพียงพอที่จะใช้แทนกันไม่ได้ วิธีการทั้งสองไม่สามารถใช้ในธุรกิจเดียวกันและทำให้ประสบความสำเร็จ น้ำมันเบนซินกับน้ำมันดีเซลที่ใส่เข้าไปในถังเดียวกัน ไม่สามารถทำให้รถวิ่งอย่างมีประสิทธิภาพได้ ผู้ที่ถวายธุรกิจและพิจารณาจะทำการบนพระวจนะของพระเจ้า และปรารถนาที่จะกระทำในความเชื่อ จะได้รับผลกำไรที่ยิ่งใหญ่จากการรับใช้ของผู้พยากรณ์และคำเผยพระวจนะส่วนตัว

ทำไมนักธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จ

ผู้ที่มีสิ่งกระตุ้นที่ผิด และพื้นฐานที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถสำเร็จตามคำเผยพระวจนะส่วนตัวที่เขาได้รับ แม้ว่าเขาจะพูดโดยผู้พยากรณ์ที่เติบโตแล้วและเป็นผู้พยากรณ์ชั้นนำ ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดินแห่งจิตของพวกเขาตื้นและแข็ง และดินที่ลึกลงไปแห่งจิตของพวกเขาเต็มไปด้วยเมล็ดของวัชพืชของการฝึกฝนที่ไม่ถูกต้อง ประชากรประเภทนี้ไม่สามารถสร้างผลผลิตได้ และไม่เป็นประโยชน์ต่อคริสตจักร จนกว่าพวกเขายอมให้พระเจ้าแยกพื้นที่ตื้นและดึงวัชพืชแห่งความไม่เหมือนพระคริสต์นั้นออกจากชีวิตของพวกเขา

โดยสรุป เราควรจะสัมมนาเรื่องสติปัญญาและความสมดุลในธุรกิจและคำเผยพระวจนะส่วนตัว เราไม่สามารถดำเนินธุรกิจบนคำเผยพระวจนะส่วนตัวที่ได้จากคนอื่น ๆ แต่เราต้องการถ้อยคำจากพระเจ้าเป็นบางครั้งคราวเพื่อให้ธุรกิจของพระเจ้าสำเร็จ จากประสบการณ์หลายปีในแนวนี้ ข้าพเจ้าพบว่า ถ้าเราถูกเรียกโดยพระเจ้าให้เป็นนักธุรกิจ พระเจ้าจะประทานความสามารถ สติปัญญา และความรอบรู้ ที่จำเป็นที่จะทำงานได้

แม้ว่าข้าพเจ้าเป็นผู้พยากรณ์ ในฐานะประธานของโรงเรียนการรับใช้แห่งหนึ่ง น้อยครั้งมากที่ข้าพเจ้าตัดสินใจบนคำเผยพระวจนะส่วนตัวจากคนอื่น ข้าพเจ้าตัดสินใจหลักๆบน 3 คำของพระเจ้า คือ พระวจนะ พระประสงค์ และพระมรรคา(วิถีทาง) บางครั้งคำเผยพระวจนะส่วนตัวเป็นเครื่องมือในการพิจารณาพระประสงค์ของพระเจ้า และค้นพบวิถีทางของพระเจ้า แต่เราต้องไม่ขึ้นอยู่กับคำเผยพระวจนะของคนอื่น เพื่อจะให้งานสำเร็จในชีวิต

ถ้าพระเจ้าได้ทรงเรียกคนผู้หนึ่งมาเป็นศิษยาภิบาล พระเจ้าจะทรงประทานความสามารถที่เขาจะเตรียมข้อความเทศนา ถ้าศิษยาภิบาลต้องไปหาผู้พยากรณ์ทุกสัปดาห์ เพื่อบอกว่าเขาควรจะเทศนาอะไรในวันอาทิตย์นี้ นั่นจะเป็นการขึ้นอยู่กับผู้พยากรณ์มากเกินไป หรือเขาอาจจะไม่ได้ถูกเรียกให้มาทำหน้าที่เทศนา ถ้านักธุรกิจต้องไปหาผู้พยากรณ์เพื่อได้ถ้อยคำจากพระเจ้าก่อนที่เขาจะบริหารการตัดสินใจประจำวัน ถ้าเช่นนั้นเขาก็ไม่ควรอยู่ในตำแหน่งนั้น

บทที่ 11 ถ้อยคำที่พระเจ้าใช้ (Prophetic Terminology)

มันจะแสดงว่า พระเจ้าทรงพูดว่าอะไร อย่างไร พระองค์จะทรงพูดด้วยภาษาที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน

ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับเวลา

ดูเหมือนกับว่า พระองค์จะไม่รีบร้อน แต่พระองค์มาทันเวลาเสมอ ดูเหมือนว่าพระองค์ใช้เวลามากกว่าที่เราคาดคิดไว้

ความล้มเหลวครั้งใหญ่ในภาพเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ เป็นผลสืบเนื่องมาจากความไม่อดทนในพระเจ้า เมื่อพวกเขา รอคอยที่จะให้คำเผยพระวจนะสำเร็จตามนั้น ตัวอย่างเช่น อับราฮัม เขาออกนอกเวลาของพระเจ้า และพยายามช่วยพระเจ้าให้สำเร็จตามนั้น ผลคืออิสมาเอล (ปฐม 16) เมื่อเรากระโดดล่าหน้าตารางเวลาของพระเจ้า เพื่อให้ถ้อยคำสำเร็จตามนั้น เราทำบางสิ่งโดยเนื้อหนัง

ซาอูลเป็นตัวอย่างที่ดีอีกตัวอย่างหนึ่ง เขาคิดว่าพระเจ้าล้มเหลวที่จะมาให้ทันเวลา อย่างไม่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับซามูเอล ดังนั้นซาอูลจึงผลักดันตัวเองให้ไม่เชื่อฟัง และถวายเครื่องบูชาแทนที่จะรอคอยซามูเอลมาก่อน

ปัจจุบันนี้ ถึงแม้จะดูเหมือนว่าสายไปเสียแล้ว การหย่าร้างกำลังอยู่ในชั้นศาล ธุรกิจกำลังจะล้มละลาย โอกาสในงานรับใช้กำลังหลุดลอยไป แพทย์บอกว่าหมดหวัง พายุกำลังมุ่งตรงมาที่บ้านของคุณ แต่ถ้าพระเจ้าได้ตรัสถ้อยคำสัญญาที่ชัดเจนกับท่าน พระองค์จะมาตรงเวลา เวลาของพระองค์ พระองค์จะอยู่ที่นั่นกับสถานการณ์ หรือ พระองค์จะทำให้พื้นที่ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง

พระเจ้ามีเวลา และเหตุผลที่ให้สิ่งต่างๆเกิดขึ้น **ตารางของพระองค์ไม่มีเหตุผลเสมอไป เหมือนกับเหตุผลของมนุษย์** จิตใจของเราอาจถามว่า "ทำไม" ตารางเวลาของพระองค์มีความจำเป็นสำหรับความเต็มบริบูรณ์ การเติบโต และนำทุกสิ่งทุกอย่างเข้ามาตามขั้นตอนที่ถูกต้อง

- Fullness of time (กท 4:4 , อฟ 1:10)
- Due time (1 ทธ 2:6 , โรม 5:6)
- Season , a time , in His time (ปฐมจ 3:1 , 11 , 17 , สดต 105:19)
- Times or seasons (กจ 1:7-8)
- Reap in due season (กท 6:9)

ถ้อยคำจำเพาะของพระเจ้า (God's prophetic terminology concerning certain words)

ทันทีทันใด (Suddenly , Immediately) กจ 2:2 (Suddenly)

บัดนี้ หรือ วันนี้ (Now or this day)

เมื่อเราได้ยินคำว่า "บัดนี้(เวลานี้)" หรือ "วันนี้" เรามักคิดว่าหมายถึง "ทันทีทันใด" หรือ "ภายใน 24 ชั่วโมง" คำเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นเสมอไป

ซาμουเอลผู้พยากรณ์ได้บอกกับกษัตริย์ซาอูลว่า "บัดนี้(เวลานี้)(now)" ราชอาณาจักรของซาอูลจะไม่ดำรงอยู่ต่อไป ถ้าเราได้ยินคำเผยพระวจนะนี้ เราอาจคาดหมายว่ามันจะสำเร็จตามนั้นในทันทีทันใด **แต่ตามตารางเวลาในคำเผยพระวจนะนี้ "บัดนี้" คือ 38 ปีให้หลัง** (1 ซมอ 13:1-14)

"ในวันนี้ (this day) พระเจ้าได้ทรงฉีกราชอาณาจักรอิสราเอลเสียจากท่าน และทรงมอบให้แก่ผู้คนที่ดีกว่าท่าน (1 ซมอ 15:28) เป็นเวลา 24 ปีหลังจากนั้นราชอาณาจักรจึงเปลี่ยนมาสู่ดาวิด

เราต้องไม่วินิจฉัยคำเผยพระวจนะว่าเท็จ เพียงเพราะมันไม่สำเร็จตามเวลาที่ตนเองได้คาดการณ์ไว้

ถ้าคำเผยพระวจนะพูดถึงเวลาและวันที่แน่นอน เช่น "พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะได้รับเช็คจำนวน 1,000,000 เวลาเที่ยงของวันที่ 13 เดือนตุลาคม 1994" ถ้าเช่นนี้เราจึงสามารถระบุว่าคุณคำเผยเท็จ ถ้ามันไม่สำเร็จตามนั้นในเวลาที่กำหนด แต่ถ้าใช้คำว่า "ในเวลาอันใกล้นี้" "วันนี้" "บัดนี้" หรือ "ในอนาคตอันใกล้นี้" เราจึงจะสามารถกำหนดเวลาใดๆในคำเผยพระวจนะได้

บางครั้งเป็นการยากที่เราจะพิจารณาว่า คำเผยพระวจนะนั้นเป็นคำ **อดีตกาล** หรือ **ปัจจุบันกาล** หรือ เป็นคำ **อนาคตกาล**

จากพื้นฐานของตัวอย่างในพระคัมภีร์ และจากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง (Dr. Hamon) ตารางเวลาสำหรับถ้อยคำของพระเจ้านี้ อาจจะเป็นประโยชน์แก่ท่านบ้าง แต่ไม่เจาะจงแน่นอนเสมอไป

- **ทันทีทันใด** (Immediately) หมายถึง 1 วัน ถึง 3 ปี
- **ในเร็ว ๆ นี้** (Very soon) หมายถึง 1-10 ปี
- **บัดนี้ หรือ วันเวลานี้** (Now or this day) หมายถึง 1-40 ปี
- **เราจะ** (I will) โดยปราศจากเวลากำหนดที่แน่นอน หมายถึง พระเจ้าจะกระทำในเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตของคนนั้น ถ้าเขาเชื่อฟัง
- **ในไม่ช้า** (Soon) เป็นคำที่พระเยซูคริสต์ทรงใช้ ว่า พระองค์จะกลับมาในไม่ช้า เกือบ 2000 ปีแล้ว

ถ้อยคำพระเจ้ามีนัยถึงขั้นตอน

อดทน (Patience)

เมื่อคำเผยพระวจนะสัญญาว่า เราจะต้องมีความอดทนมาก เราต้องระลึกถึง โรม 5:3 ว่า "ความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิดความอดทน" ปัญหาต่างๆ , ความกดดันต่างๆ , การทดลองต่าง , และความล่าช้า ทำให้เราให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถทำงานโดยผ่านเวลาของ จิตใจที่ฟกช้ำ , ความนึกคิดที่กระเจิดกระเจิง , วิกฤตการณ์ของโลก ให้ประสบการณ์แห่งชัยชนะแก่เรา ซึ่งเพิ่มพูนความหวังของเรา

สติปัญญา(Wisdom)

เมื่อพระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะทรงประทานสติปัญญาแก่เรา นั้นหมายความว่า พระองค์จะอนุญาตให้ปัญญาต่างๆและสถานการณ์ต่างๆเกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในวิสัยความสามารถของท่านที่จะแก้ไขได้ สิ่งเหล่านั้นจะบังคับให้เราเอาสติปัญญาของพระเจ้าออกมา ให้โอกาสแก่พระองค์ที่จะสำเร็จตามพระสัญญาของพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องใช้สติปัญญาของพระเจ้า เว้นไว้แต่ว่า สติปัญญาของมนุษย์จากทุกแหล่งพิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอในการแก้ปัญหา

ความรัก

เมื่อเราได้รับถ้อยคำบอกเราว่า เราต้องสำแดงความรักของพระเจ้า นั้นหมายความว่า เราจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ไม่มีความรัก

ความเชื่อ

เราสามารถมีความเชื่อได้ 3 ประเภทคือ ความเชื่อแห่งความรอด , ของประทานมีความเชื่อ และ ผลของพระวิญญาณแห่งความเชื่อ เมื่อเราได้รับคำเผยพระวจนะว่าเราจะมี ความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ เราควรจะระลึกว่า ผลของความเชื่อมีชีวิตบนริมขอบของความหายนะในความต้องการการอัครธรรม ถ้าเราไม่เคยถูกพระเจ้าจับใส่สถานการณ์อันหนึ่ง ซึ่งเราไม่สามารถได้ในสิ่งที่เราปรารถนาโดยความต้องการของเราเอง เราจะไม่เติบโตขึ้นในผลของความเชื่อ

สร้าง ขยาย เพิ่มพูน

บางครั้งพระเจ้าตรัสว่า "เราจะสร้าง เพิ่มพูน ขยาย" แต่เป็นการสร้างเพิ่มขึ้น เป็นการวางรากฐานที่ลึกมากขึ้น สำหรับสิ่งที่สร้างให้ยิ่งใหญ่ขึ้น (a greater building) และนั่นหมายความว่า **เราต้องรีบปลุกสร้างแก่ลง ขุดของเก่าออก รากฐานที่จำกัด และวางอันใหม่ การรับใช้ 10 ชั้น แทนการรับใช้ ชั้นเดียว**

การเก็บเกี่ยวใหญ่

ถ้อยคำที่บอกเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยวฝ่ายจิตวิญญาณ ต้องการการอุทิศถวาย , ความบากบั่นขยันหมั่นเพียร , ความร่วมมือ และการตอบสนอง **ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำนั้นคือความตาย**

ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่

เราไม่สามารถมีชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ได้ โดยปราศจากการสงครามที่ยิ่งใหญ่ สงครามเล็กๆให้ชัยชนะเพียงเล็กๆ ดังนั้นเมื่อไรก็ตามที่เราที่เราได้รับทำนองว่า "ชัยชนะ" "มีชัย" หรือ "ยิ่งกว่าผู้พิชิต" เราคาดหมายถึงการต่อสู้ได้

การคืนสู่สภาพเดิม (Restoration)

คำว่า "คืนสู่สภาพเดิม" มีสองความหมาย เมื่อพระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะคืนสภาพบางสิ่งบางอย่างที่แน่นอนให้กับเรา นั่นหมายความว่า เราจะได้รับบางสิ่งบางอย่างที่เราได้สูญเสียไปหรือหายไป แต่ถ้าพระองค์ตรัสว่าพระองค์จะคืนสภาพเรา พระองค์กำลังพูดถึงขั้นตอนนี้หลายอย่าง

การสำแดงใหม่ นิมิต นำมาซึ่งการรับใช้

นี่เป็นถ้อยคำประเภทที่ทูตสวรรค์กาเบรียลใช้ เมื่อท่านให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวกับมารีย์ ถึงการกำเนิดงานรับใช้(พระคริสต์)ที่จะอวยพรทั้งโลก

ก่อนที่จะเป็นขบวนการกำเนิด เราต้องมีความสัมพันธ์ (Relationship) กับพระเจ้า ที่จะให้โอกาสกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะหว่านเมล็ดของความเชื่อและหว่านนิมิต นิมิตก็จะเติบโตขึ้นเหมือนกับทารกในครรภ์ของวิญญาณของเรา ความอดทน การปรับแต่ง และความยืดหยุ่นในพระเจ้า เป็นสิ่งที่ต้องการในขบวนการที่ยาวไกลที่จะปลดปล่อย

เหมือนการคาดหมายของแม่ที่ตั้งครรภ์ จิตของเราถูกยึดออก จนกระทั่งเรารู้สึกว่าเราไม่สามารถยึดออกมากกว่านี้อีกต่อไป เราจะจู้จี้จุกจิกอยู่ภายในการเดินทางวิญญาณของเรา รู้สึกผิดรูปผิดแบบ เหมือนกับหญิงมีครรภ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเดือนสุดท้ายของการตั้งครรภ์ เหมือนกับเธอ เราพบว่าสิ่งต่างๆเลวร้ายลงก่อนที่มันจะดีขึ้น การลงแรงที่เจ็บปวดนำมาซึ่งการปลดปล่อย

การรับใช้ทั่วโลก การรับใช้ที่จดจำได้ การรับใช้ที่ประสบความสำเร็จ การรับใช้ที่เป็นเศรษฐกิจ

ผู้คนส่วนมากที่มีโอกาสที่จะจำเรื่องมั่งคั่งยิ่งใหญ่ และมีเกียรติอำนาจ ล้มเหลวไม่เกิดขึ้น แม้แต่คริสเตียนที่ประกอบเต็มไปด้วยพระวิญญาณ ผู้ซึ่งได้รับคำเผยพระวจนะจำนวนมากเกี่ยวกับโอกาสที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา และนำพระทัยพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพวกเขา ไม่เคยพบว่าคำเผยพระวจนะเหล่านั้นสำเร็จตามนั้น **ทำไม** เพราะว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาที่จะจ่ายค่างวด (They are not willing to pay the price) ที่จะผ่านตามขบวนการของพระเจ้าที่จำเป็นต้องมี เพื่อที่จะบรรลूपระสัญญา

ยิ่งการรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มากขึ้น พระเจ้าก็ยิ่งต้องใช้เวลาในการสร้างบุคคลมากขึ้น ถ้อยคำพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ในการที่มีฤทธิ์เดชมากขึ้น ขบวนการของการจัดเตรียมก็ยิ่งนานขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นความจริงในการจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับดาวิด โยเซฟ อับราฮัม และโมเสส

บุคคลเหล่านั้นที่ "ประสบความสำเร็จ" แบบทันทีทันใด โดยปราศจากการผ่านขบวนการที่แท้จริง โดยปกติแล้ว จะไม่สามารถรักษาความบริสุทธิ์ส่วนตัวของพวกเขาไว้ได้ หรือไม่สามารถเติบโตขึ้นมาได้ **ไม่สามารถมีการรับใช้ที่เป็นไปได้**อย่างสูงสุด พวกเขาอาจรักษาตำแหน่งยืนของเขาไว้ได้ แต่พวกเขาจะสูญเสียการอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า รวมทั้งลำดับความสำคัญของพวกเขา และการถวายต่อพระประสงค์ของพระเจ้า กษัตริย์ซาอูลและซาโลมอน คือ สองตัวอย่างที่ดีสำหรับโศกนาฏกรรมนี้

นั่นทำให้เปาโลพูดว่า "ข้าพเจ้าพอใจในความเจ็บปวด เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า" (2 คร 12:9) (I glory in my infirmities)

ถ้าเราไม่มีความปรารถนาที่จะผ่านขบวนการที่จำเป็น เราไม่ควรที่จะเชื่อ หรืออธิษฐานเพื่อให้สำเร็จตามคำเผยพระวจนะส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่อง ฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่ , ตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่ หรือความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ ถ้าเราไม่มีความ

ปรารถนาที่จะให้พระเจ้าหล่อหลอมหรือสร้างเราสำหรับ การรับใช้ที่กล้าแข็ง เราก็ไม่ควรที่จะคาดหวังถึงการรับใช้ที่กล้าแข็ง เป็นการดีที่จะอยู่อย่างเล็กๆ และรักษาการรับใช้ปัจจุบันไว้ ดีกว่าจะเป็นอย่างกะตริยชาอูล และกีสัญญเสียมันทั้งหมด

เราจะ(พระเจ้าจะ) , เจ้าจะ , เราจะ(พระเจ้ากับเราจะ)

เมื่อพระเจ้าตรัสว่า "เราจะ" เกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่ยิ่งใหญ่ที่พระองค์วางแผนว่าจะทำ พระองค์ไม่ได้หมายความว่า พระองค์จะทรงกระทำด้วยพระองค์เองเพียงลำพัง โดยไม่มีเรามีส่วนเกี่ยวข้อง หรือร่วมด้วย เมื่อพระองค์ตรัสว่า "เราจะ" พระองค์หมายถึง "เราจะ(พระเจ้ากับเราจะ)" เราจะกระทำมันในเจ้าและโดยผ่านเจ้า เราจะให้เจ้าสามารถทำได้"

อพย 6:6-8 เหตุฉะนั้น จงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า 'เราคือพระเยโฮวาห์ เราจะนำพวกเจ้าไปให้พ้นจากงานตรากตรำ ที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ และจะให้พ้นจากการเป็นทาสเขา เราจะช่วยกู้เจ้าด้วยแขนที่เงื่อง่า และด้วยการพิพากษาอันใหญ่หลวง ๗. เราจะรับพวกเจ้าเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า พวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าไปให้พ้นจากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ ๘. เราจะนำพวกเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้ว่า จะให้แก่อับราฮัม แก้อิสอัค และแก่ยาโคบ เราจะยกแผ่นดินนั้นให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ เราคือพระเจ้า' ฟังดูแล้วเหมือนกับว่า ไม่มีเงื่อนไข คำเผยพระวจนะที่บริบูรณ์ซึ่งไม่ขึ้นกับสิ่งต่างๆของมนุษย์โดยสิ้นเชิง

อย่างที่เราราบจากหนังสืออพยแล้วว่า คำว่า "เราจะ" ของพระเจ้าหมายความว่า พระองค์จะทรงร่วมงานด้วยความพยายามของพวกเขาเองด้วย "เราจะทำการอย่างเหนือธรรมชาติในเรื่องที่เจ้าไม่สามารถทำการในทางธรรมชาติได้ เราจะอยู่ในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องและเราจะดูแลสถานการณ์อื่นๆให้ เราจะเป็นภาระเอง สิ่งที่ไม่มองเห็น ฤทธานุภาพ จะทำให้เจ้ากระทำให้ได้ชัยชนะ เราจะสำแดงการอัศจรรย์ให้แก่เจ้า สติปัญญา ที่จะเดินในทางต่างๆของเรา และกระทำพระประสงค์ของเรา และอดทนต่อชัยชนะ จนกว่าเจ้าจะได้สำเร็จตามถ้อยคำแห่งพระสัญญา"

ในทางกลับกัน เมื่อพระเจ้าตรัสว่า "เจ้าจะ" พระองค์ก็หมายความว่า "เรา(ทั้งสอง)จะ" เอาเรื่องก็เดโอนเป็นตัวอย่าง เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวกับเขา "เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเจ้าทรงสถิตกับเจ้า จงไปช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวกมิเดียด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ เราใช้ให้ไปแล้ว มิไซหรือ" (วณจ 6:12-14) ไม่ว่าถ้อยคำว่า "เราจะ" หรือ "เจ้าจะ" พระเจ้าหมายถึง "เรากับพระเจ้าจะ" เราจะกระทำการบนแผ่นดินโลก และพระองค์จะเป็นกำลังที่มองไม่เห็นทำการอัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์

บทที่ 13 ลักษณะของคำเผยพระวจนะส่วนตัว (The Nature of Personal Prophecy)

คำเผยพระวจนะส่วนตัวจะเป็น บางส่วน , คืบหน้า , และมีเงื่อนไขเสมอ (Partial , Progressive and Conditional)

เราเผยพระวจนะเป็นบางส่วน (We prophesy in part)

"เพราะว่าเรารู้ในบางส่วน และเราเผยพระวจนะในบางส่วน" (1 คร 13:9) (For we know in part , and we prophesy in part) อ่าน ฉบ 29:29

"พระเจ้าได้ทรงซ่อนเรื่องนี้จากข้าพเจ้า" (2 พกษ 4:27)

ตัวอย่างที่ดีของคำเผยพระวจนะที่ไม่สมบูรณ์คือพระสัญญาเรื่องพระมาซีฮา ผู้พยากรณ์แต่ละคนให้ภาพชิ้นเล็กๆ ถึงการทรงเสด็จมาของพระเยซู คือ ทรงสัญญาดาวิดถึงมรดกนิรันดรสำหรับบัลลังก์ของดาวิด อิสยาห์ได้พูดถึงผู้รับใช้ที่รับความทุกข์ ดาเนียลเห็นการมาถึงแห่งชัยชนะของบุตรของมนุษย์ ไม่มีใครเผยพระวจนะพูดถึงเรื่องทั้งหมด

ถ้อยคำถ้อยคำหนึ่งจากพระเจ้า จะครอบคลุมส่วนหนึ่งของน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับเรา บางครั้งพระเจ้าพูดถึงเรื่องการรับใช้ที่สวดขอของเรา แต่ไม่บอกกับเราเรื่องขบวนการถูกทดลองต่างๆ

นี่เป็นกรณีเดียวกันกับของโยเซฟ ความฝันของเขาสำแดงว่า เขามีอำนาจเหนือพี่น้องของเขา แต่ไม่บอกถึงเรื่องที่เขาจะถูกขายไปเป็นทาส หรือเรื่องปัญหาต่างๆ หรือเรื่องที่เขาต้องเข้าคุก

การเข้าใจคำเผยพระวจนะว่า สำแดงเพียงบางส่วนของถ้อยคำของพระเจ้า จะทำให้เราไม่สิ้นหวัง เมื่อคำเผยพระวจนะไม่ได้กล่าวถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ

ถ้าเราถูกซ่อนปัญหา การผูกมัด หรือความไม่เชื่อฟัง ในชีวิตของเรา นั่นคือคำเผยพระวจนะที่เราได้รับพูดเกี่ยวกับชีวิตของเราในทางบวก เราไม่อาจสรุปว่าพระเจ้าทรงอภัยบาปแก่เรา ตัวอย่างที่ดีในกรณีนี้คือโมเสส ใน อพย 4:24-26 เมื่อพระเจ้าจะฆ่าโมเสส เพราะไม่เอาบุตรของตัวเองเข้าสู่หนัดตามพระสัญญาของอับราฮัม

คำเผยพระวจนะที่ยืดยาว ที่พระเจ้าให้กับโมเสสก่อนหน้านี้เกี่ยวกับเรื่องงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของเขา ไม่ได้สำแดงบาปของเขาในเรื่องนี้ในชีวิตของเขา แต่แน่นอน การเจียม(ของพระเจ้า) ไม่ได้สำแดงว่าพระเจ้ายอมผ่านให้ ข้าพเจ้าได้เห็นสถานการณ์เช่นนี้หลายครั้งในคริสเตียนและแม้แต่ในตัวผู้รับใช้ ในช่วงเวลาหลายปีที่พวกเขาได้รับคำเผยพระวจนะหลายอันในทางบวกจากผู้พยากรณ์และผู้เฒ่าผู้ใหญ่ ตลอดช่วงชีวิตของพวกเขา มีบาปที่หนักหนา พระเจ้าผู้ทรงเมตตาและทรงรับความเจ็ดปวดยาวนาน กัดกินบาปที่จะมาสู่ความสว่าง เท่าๆกับความปรารถนาของมนุษย์ที่จะได้รับการปลดปล่อยจากมัน

ในทางตรงกันข้าม บางคนสรุปเอาว่า งานรับใช้ของเขาประสบความสำเร็จอย่างดี และไม่มีคำเผยพระวจนะถึงความผิดความบาปของพวกเขาเลย พระเจ้าคงไม่เอาเรื่อง

คำเผยพระวจนะเปิดเผยความก้าวหน้า

ในรายละเอียดของน้ำพระทัยและทิศทางของพระเจ้า พระองค์จะทรงค่อยๆเปิดเผยแผนการในชีวิตของเรา ตัวอย่างที่ดีเรื่องนี้เป็นอับราฮัม ได้รับคำเผย

- ครั้งแรก กจ 7:3
- ครั้งที่ 2 ปฐม 12:1-5
- ครั้งที่ 3 ปฐม 12:7
- ครั้งที่ 4 ปฐม 13:14-17
- ครั้งที่ 5 ปฐม 15:1-21

ปฐม 16:1-16 , ปฐม 17:1-21 , ปฐม 18:1-15 , ปฐม 18:16-33 , ปฐม 21:9-21 , ปฐม 22:1-18 , ปฐม 15:15 , 25:7-

11

คำเผยพระวจนะที่มีเงื่อนไข กับ ไม่มีเงื่อนไข

จากตัวอย่างในพระคัมภีร์ เราสรุปได้ว่าคำเผยพระวจนะไม่สำเร็จตามนั้นเสมอไป คำเผยพระวจนะอันมีเงื่อนไข การสำเร็จตามนั้นขึ้นอยู่กับความประพฤติของมนุษย์ ส่วนอันอื่นเป็นแบบไม่มีเงื่อนไข จะสำเร็จตามนั้นไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น

คำเผยพระวจนะแบบไม่มีเงื่อนไข โดยมากมักเป็นคำเผยพระวจนะทั่วไป มากกว่าคำเผยพระวจนะส่วนตัว

คำเผยพระวจนะแบบไม่มีเงื่อนไข

แผนการจักรวาลสำหรับมวลมนุษยชาติ อาจสำเร็จตามเวลาหรืออาจจะเลื่อนเวลาออกไปได้ ขึ้นอยู่กับการตอบสนองของมนุษย์

คำเผยพระวจนะแบบไม่มีเงื่อนไข อาจได้รับการปรับแต่ง หรือวางตารางเวลาใหม่ แต่ไม่อาจยกเลิกได้

คำเผยพระวจนะแบบมีเงื่อนไข

สามารถยกเลิกได้ ดัดแปลงได้ กลับทิศทางได้ หรือทำให้ลดน้อยลงได้ มันอาจจะล้มเหลวหรือไม่สำเร็จตามนั้น คำเผยพระวจนะประเภทนี้ที่จะสำเร็จตามนั้นได้ ต้องการการเข้าส่วนที่ถูกต้อง และความร่วมมือจากบุคคลที่ได้รับคำเผยพระวจนะ

คำเผยพระวจนะส่วนตัวทั้งหมดทุกอัน เป็นแบบมีเงื่อนไข

ไม่มีคำเงื่อนไขในคำเผยพระวจนะว่า "เราจะ ถ้าเจ้าจะ" (เป็นที่รู้จักกันระหว่างเรากับพระเจ้า)

กตว 13:26-33 , ปฐม 22:12 , 16-18 , 1 ซมอ 9:15-10:8 , 1 ซมอ 13:13-15 , 1 ซมอ 15:23 , 1 ซมอ 15:24-16:13

คำเผยพระวจนะส่วนตัว ต้องการความเชื่อเพื่อจะสำเร็จตามนั้น และ การเชื่อฟังเพื่อที่จะได้รับตามนั้น

บทที่ 14 ตอบสนองอย่างถูกต้องต่อคำเผยพระวจนะส่วนตัว

บทที่ 16 แนวทางสำหรับการจัดการคำเผยพระวจนะส่วนตัว

การตอบสนองที่แน่วแน่ในท่าทีและปฏิกิริยา มีความจำเป็นสำหรับเราที่จะให้ได้ทำสิ่งที่สูงสุดที่ควรจะเป็นจากคำเผยพระวจนะส่วนตัว เมื่อคำเผยพระวจนะส่วนตัวเป็นริมาเป็นจริงมาจากพระเจ้า การศึกษาฝึกฝนจากหลักพื้นฐานพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง จะต้องถูกกระทำเพื่อให้เกิดผลและเกิดสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าเราจะได้รับพระสัญญาจากโลกหรือจากริมา การตอบสนองอันเดียวกันนั้นต้องมีเพื่อให้ได้รับตามพระสัญญา

บันทึก อ่าน และภาวนา คำเผยพระวจนะส่วนตัวของท่าน

"อย่าละเลยของประทานที่มีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งได้ทรงประทานแก่ท่านตามคำพยากรณ์ เมื่อคณะผู้ปกครองได้วางมือของท่าน จงภาวนาส่งเหล่านี้ โดยถือเป็นชีวิตจิตใจ เพื่อความเจริญของท่านจะได้ปรากฏแก่คนทั้งปวง" (1 ทธ 4:14-15) ("Neglect not the gift that is in thee, which was given thee by prophecy, with the laying on of the hands of the presbytery. Meditate upon these things; give thyself wholly to them; that thy profiting may appear to all. ")

ที่โมธีภาวนาคำเผยพระวจนะได้ถูกต้องอย่างไร นอกจากเขาจะบันทึกคำเผยพระวจนะไว้ แล้วอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก วิธีการปัจจุบันคือ การอัดเทป แล้วแกะด้วยการเขียน แล้วจึงพิมพ์

สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เพื่ออ่านรับใช้ใหม่ ๆ

ถ้อยคำจากพระเจ้าที่พูดออกมา แต่ไม่ได้อัดเทปหรือเขียนไว้ มีค่าเพียงน้อยนิดเท่านั้น เพราะวาระละเอียดสำคัญจะถูกลืมไปในไม่ช้า ความคิดของเราสามารถจดจำถ้อยคำที่แน่นอนของคำเผยพระวจนะได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้อยคำเผยพระวจนะยาว เราไม่สามารถตอบสนองคำเผยพระวจนะอย่างถูกต้องได้ นอกจากทุกคำถูกบันทึกไว้ แล้วอ่านและทำความเข้าใจให้ท่องแท้

การเตรียมตัวอย่างถูกต้องต่อคำเผยพระวจนะส่วนตัว

ถ้าใครคนหนึ่ง(ผู้เผยพระวจนะ)มาหาเรา แล้วบอกว่าเขาหรือเธอมีถ้อยคำจากพระเจ้าสำหรับเรา เราควรจะขอให้เขารอสักครู่จนกว่าท่านจะเอาเครื่องอัดเทปมา หรือให้เขามาในสถานที่ที่มีเครื่องมือในการอัดเทป ถ้าไม่มีเครื่องอัดเทป เราควรขอให้คนอื่นช่วยจดให้ระหว่างที่เขาหรือเธอเผยพระวจนะ ในเรื่องนี้ ถ้าเขาหรือเธอเป็นคนของพระเจ้าที่แท้จริง ก็ไม่ควรที่จะปฏิเสธเรื่องทำนองนี้

ถ้าผู้พยากรณ์ได้เผยบนธรรมมาส เราต้องจดทุกอย่างที่จำได้ อย่างน้อยก็จุดสำคัญหลักๆ ข้าพเจ้าเคยบันทึกคำเผยด้วยวิธีเหล่านี้ แม้กระนั้นบางอันก็ยังสูญหายไป และไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับคำเผยอันอื่นได้

การบันทึกทำให้เปรียบเทียบและยืนยันได้

หลังจากเราบันทึกคำเผยหลายอันและเปรียบเทียบแล้ว เรามักจะสังเกตเห็นแนวความคิดและถ้อยคำอันเดียวกัน ปรากฏในข้อความจากหลายบุคคลที่ให้คำเผยซึ่งไม่มักคุ้นกับเรื่องราวที่เขาได้พูด คำเผยเหล่านี้ช่วยให้รู้ว่ามาจากพระเจ้า เพราะว่ามันยืนยันจากปากของพยานหลายคน

ในพระคัมภีร์ เมื่อพระเจ้าต้องเน้นจุดใดจุดหนึ่ง พระองค์จะกระตุ้นผู้เขียนให้คำเดิมๆ หรือประโยคเดิมหลายๆครั้ง ทำนองเดียวกันพระเจ้าก็กระตุ้นให้ผู้พยากรณ์คำส่วนตัวกับเรา พระองค์ก็จะเน้นด้วยคำพูดหลายๆครั้งในคำเผยพระวจนะครั้งหนึ่งๆ และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้ผู้อื่นเผยพระวจนะแนวความคิดอันเดียวกันในเวลาและสถานที่ที่ต่างกัน นี่เป็นเรื่องสำคัญเมื่อเราจำต้องตัดสินใจหลักๆบนคำเผยพระวจนะ เพราะว่าเป็นการดี ที่จะตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆจากการยืนยันหลายทางที่ใช้การได้

สองเหตุผลสำหรับการบันทึก

ประการแรก เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลที่ได้รับคำเผยพระวจนะ เพราะคำเผยพระวจนะบางอันมีความหมายขึ้นมา เมื่อเวลาล่วงไปแล้วเป็นเดือน เป็นปี การเผยพระวจนะโดยปราศจากการบันทึกเป็นการเสียเวลาเปล่าๆ

ประการที่สอง ข้าพเจ้ายืนยันกับบันทึกคำเผยพระวจนะทุกอัน เพื่อปกป้องตัวผู้พยากรณ์เอง ประชากรมักจะใช้คำเผยพระวจนะผิดพลาด บิดเบือน และพยายามตีความหมายอีกครั้งหนึ่งจากสิ่งที่ได้ยิน และคิดว่าเขาได้ยินในคำเผยพระวจนะ แล้วเขาก็จดจำเข้าข้างความปรารถนาของตัวเอง แทนที่จะเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า

จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเคยไปที่โบสถ์แห่งหนึ่ง ซึ่งศิษยาภิบาลเป็นโสด ครั้งนั้นข้าพเจ้าเผยพระวจนะให้หญิงโสดผู้หนึ่งในที่ประชุม หลายสัปดาห์ต่อมา เธอพูดว่า "รู้ไหม อาจารย์ฮามอน เผยพระวจนะให้ฉันว่า ฉันจะได้แต่งงานกับศิษยาภิบาล" เพื่อคนหนึ่งถามว่า เธอได้จดคำเผยพระวจนะนั้นไว้หรือเปล่า เธอบอกว่าจด อ่านได้ความว่า "พระเจ้าจะทรงประทานให้ท่าน ในความปรารถนาในใจของท่าน"

การแปลความหมายครั้งแรกไม่ถูกต้องเสมอไป

การบันทึก จด(เขียน) และภาวนา คำเผยพระวจนะช่วยให้เรารู้ว่าถ้อยคำๆเดียวกันอาจให้ความหมายหลายๆอย่าง ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าเคยไปแสวงหาคำเผยพระวจนะ เพื่อให้พระเจ้าทรงประทานเงิน 40,000 เหรียญ ซึ่งครบกกำหนดจ่ายอีกสองวันข้างหน้า ข้าพเจ้าได้รับคำเผยพระวจนะว่า "เราจะประทานสิ่งที่เจ้าต้องการ เพราะที่จะปฏิเสธเจ้า อาจจะเป็นการปฏิเสธเรา"

ข้าพเจ้ากลับไปสารภาพและภาวนาถ้อยคำที่ได้รับ แต่มันไม่สำเร็จตามนั้น ดังนั้นข้าพเจ้าทูลต่อพระเจ้าว่า พระเจ้าไม่ได้ประทานให้ข้าพเจ้าตามที่ทรงสัญญา แต่พระเจ้าตรัสตอบว่า "เราได้ทำแล้ว เราได้ประทานสิ่งที่จำเป็นที่เราได้"

สัญญาผ่านคำเผยพระวจนะจากผู้รับใช้ของเราแล้ว เจ้าคิดว่าสิ่งจำเป็นที่สุดของเจ้าคือการจ่ายเงิน แต่เราเห็นสิ่งที่จำเป็นกว่าเงิน และเราได้ประทานแล้วด้วยความสัตย์ซื่อ" **เราควรจะไปดูคำเผยพระวจนะที่บันทึกไว้ร่วมกันกับศิษยาภิบาลหรือผู้อาวุโส ที่เชื่อทางนี้และเข้าใจเรื่องคำเผยพระวจนะส่วนตัว** ท่านเหล่านั้นสามารถช่วยให้แน่ใจว่า ไม่ตีความผิด หรือใช้ถ้อยคำนั้นผิดพลาด

เหตุผลอื่น ๆ ในการบันทึกคำเผยพระวจนะ

คือ เราไม่ควรตัดสินใจเรื่องใหญ่ๆหลักๆขึ้นอยู่กับคำเผยพระวจนะ หรือสร้างบทสรุปในความหมายของคำเผยพระวจนะในขณะที่กำลังเผยฯ ดีที่สุดที่จะฟังอย่างสนใจและอย่างผู้อธิษฐาน สำรองการตัดสินใจขึ้นสุดท้ายไว้ตอนที่เรามีคำเผยพระวจนะในรูปของตัวอักษรบนกระดาษแล้ว อารมณ์ของเรา จิตใจของเรา และทัศนคติของเรา ในขณะที่รับคำเผยพระวจนะ ไม่ใช่สิ่งที่ประเมินอย่างถูกต้องได้ ในช่วงเวลานั้น วิญญาณของเราจะผูกพันในปฏิกริยาการเป็นพยานต่อวิญญาณของบุคคลที่กำลังเผยพระวจนะ

เป็นพยานต่อคำเผยพระวจนะ

เราเป็นพยาน (Bear witness) ต่อคำเผยฯ ที่ถูกต้องแน่นอนในวิญญาณได้อย่างไร โดยวิธีเดียวกันกับเราเป็นพยานว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า "พระวิญญาณเองเป็นพยานด้วยกันกับวิญญาณของเรา" (รม 6:16)

การสังเกตรหว่างจิตกับวิญญาณ (Soul and spirit)

โลกของวิญญาณ (Spirit realm) ของมนุษย์ เป็นที่ที่ความรักและความเชื่ออย่างพระเจ้าทำการ **อารมณ์ (Emotions) อยู่ในจิต (Soul) ประสาทสัมผัสทั้งห้า (Five sense) รวมทั้งความรู้สึก (Feeling) อยู่ในโลกของธรรมชาติ** เนื้อหนัง

เหตุผลของเรา (Reasoning) อยู่ในความคิด (Mind) ไม่ได้อยู่ในวิญญาณ (Spirit) ดังนั้นประเพณีของเรา (Traditions) ความเชื่อ (Beliefs) และความคิดเห็นที่กล้าแข็ง (Strong opinions) ไม่ได้เป็นพยานที่แท้จริงต่อคำเผยฯ ที่ถูกต้อง

อย่าทำอะไรที่ท่านไม่ได้มีพยาน

ถ้าไม่มีปฏิกริยาหรือความรู้สึกในวิญญาณ แต่ยิ่งหัวนั้นมีความรู้สึกเป็นกลาง (Neutral feeling) ดังนั้นแล้วนั่นคือสถานการณ์ "รอคอยและคอยดู" (Wait and see) วิญญาณกำลังพูดว่า "ไม่มีอะไรต้องตื่นเต้น ไม่มีอะไรต้องกังวล"

การสำแดงใหญ่ ๆ กับ การยืนยัน (New revelation vs. Confirmation)

บางคนบางครั้งบางเหตุผลรู้ในตัวของเขาเอง เริ่มสอนว่าคำเผยพระวจนะเพียงเพื่อสำหรับการยืนยันเท่านั้น และยืนยันการสอนว่า **เราควรจะไปดูคำเผยพระวจนะที่เสนอแนวคิดใหม่ๆทิ้งไป** พระเจ้าจะต้องพูดกับเราก่อนคนแรกเป็นการส่วนตัวเสมอ ก่อนที่พระองค์จะตรัสกับผ่านคนอื่น **ไม่มีข้อพระคำสนับสนุนความเชื่อนี้**

ผู้พยากรณ์พูดสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เคยรู้สึก (Perceived) โดยบุคคล

ตัวอย่างเช่น ทรงตรัสเรื่อง ดาวิด เอลีซา เยชู ฮาซาเอล เปาโล

เราต้องพิสูจน์ทุกถ้อยคำ ก่อนที่จะตัดมันทิ้ง

ทำสงครามที่ดีกับคำเผยพระวจนะ

เปาโลบอกที่โมธีให้ทำมากกว่าการภาวนาตามคำเผยพระวจนะ ท่านบอกเขาควรจะต้องสู้กับสงคราม "บุตรของข้าพเจ้า คำกำชับนี้ข้าพเจ้าได้ให้ไว้กับท่านตามคำพยากรณ์ซึ่งเล็งถึงท่าน เพื่อข้อความเหล่านั้นจะเป็นกำลังอย่างที่สุดให้ท่านต่อสู้ในการสงครามที่ดี" (War a good warfare) (1 ทธ 1:18)

ดาวิดและเยโฮชาฟัด ชนะศัตรูได้เพราะคำเผยพระวจนะที่ได้จากผู้พยากรณ์ (Jahaziel)

"เชื่อในพระเจ้าของท่าน แล้วท่านจะได้รับการสถาปนา เชื่อในเหล่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ แล้วท่านจะจำริญมั่งคั่ง" (2 พศด 20:20) [Believe in the Lord your God, so shall you be established; believe his prophets, so shall you prosper]

อย่าทำอะไรที่เปลี่ยนแปลงไป จนกว่าได้รับทิศทางที่แน่ชัด

การตอบสนองคำเผย โดยการทำสิ่งที่เคยทำมาก่อน ถ้ายังไม่ได้รับการทรงนำที่ชัดเจน แม้ว่าเราจะได้รับถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ตัวอย่างนี้คือ ดาวิด

ในทางกลับกัน เมื่อได้รับคำเผยพระวจนะที่ให้คำแนะนำที่แน่ชัด และการทรงเจิมเพื่อการปฏิบัติการณ์ที่ ดังนั้นก็ถึงเวลาที่จะปฏิบัติการณ์ เยชู นายทหารผู้หนึ่งของกองทัพอิสราเอล ได้รับคำเผยพระวจนะลักษณะนั้น เอลีซาได้สั่งให้ผู้พยากรณ์หนุ่มคนหนึ่งเอาน้ำมันสำหรับเจิมและไปที่ ลาโมตกิเลอาด ที่ที่เขาจะเจิมเยชูเป็นกษัตริย์ และวิ่งหนีไป ชายหนุ่มไม่เพียงแต่เจิมกษัตริย์เยชูเท่านั้น แต่เขาได้เผยพระวจนะถึงการล่มสลายของราชวงศ์ของอาฮับ ซึ่งเอลีซาห์ได้เคยพระวจนะให้เยชูก่อนหน้าี่ประมาณ 20 ปี

ปฏิบัติการณ์ที่เมื่อได้รับการทรงนำที่เด่นชัด

เมื่อเยชูบอกกับเพื่อนนายทหารคนอื่น ๆ ที่ติดตามเขา ว่าผู้พยากรณ์ได้พูดอะไรและให้ทำอะไร พวกเขาก็ได้ตั้งเยชูเป็นกษัตริย์ทันที เยชูเชื่อว่าเวลานั้นเป็นเวลาที่ต้อง และเพื่อนๆ ของเขาก็เห็นด้วย

จากตัวอย่างสองตัวอย่างนี้ (ดาวิดและเยชู) เราสรุปได้ว่า ไม่เป็นการเพียงพอที่จะได้รับคำเผยพระวจนะ เราต้องตอบสนองอย่างถูกต้องด้วย เราต้องภาวนาคำเผยนั้น เป็นพยานคำเผย เสียค่าสงคราม (Wage warfare) และปฏิบัติการณ์เมื่อได้รับทิศทางที่ชัดเจนเท่านั้น

บทที่ 17 ทำที่ของการตอบสนองที่ถูกต้องต่อคำเผยพระวจนะ

ความเชื่อ (Faith)

การเชื่อฟัง (Obedience)

ไม่รู้ดีกว่า ถ้ารู้แล้วไม่ทำ

"เหตุฉะนั้นผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นความดีและไม่ได้กระทำ คนนั้นจึงมีบาป" (ยก 4:17)

"ถ้ามนุษย์คนใดจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขาจะรู้ว่า ... นั่นจะเป็นมาจากพระเจ้าหรือไม่ ..." (ยน 7:17) ดังนั้นถ้าเราเชื่อ และทำในสิ่งที่เรารู้ว่าจะทำ พระคริสต์จะตรัสและสำแดงมากขึ้น เกี่ยวกับพระวจนะ พระประสงค์ และทิศทางของพระองค์

ความอดทน (Patience)

ฮบ 6:12 ทำให้เราระลึกว่า ด้วยความเชื่อและความอดทน หลังจากเราได้รับคำเผยพระวจนะส่วนตัว และพิสูจน์แล้วว่ามาจากพระเจ้า เราต้องรักษาความเชื่อและความมั่นใจอย่างมั่นคงว่า มันจะสำเร็จตามนั้น โดยไม่ขึ้นกับเวลา

คำเผยพระวจนะส่วนตัวเป็นไข่มุกที่ล้ำค่า

วิญญาณชั่วสามารถไข้ผู้รับใช้ที่เป็นที่รู้จักกันดี หรือเพื่อนคริสเตียน มาขโมยถ้อยคำของพระเจ้าจากเราไปได้ แต่เราต้องไม่ยอมมัน

คำเผยพระวจนะส่วนตัวอาจทำให้เราสับสนและกระวนกระวาย มันอาจจะทำให้ผิดหวัง เพราะที่สัญญาไว้ไม่เกิดขึ้นตามเวลาหรือทิศทางที่เราคิดไว้ มันอาจจะตรงกันข้ามทั้งหมดกับสิ่งแวดล้อมที่เรากำลังดำเนินอยู่ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามเราต้องรอดคอยพระองค์อย่างอดทน แล้วพระองค์จะทรงให้เกิดตามถ้อยคำของพระองค์ เปลี่ยนแปลงทั้งตัวเราและสภาพแวดล้อมของเรา ถ้าเรายึดมั่น ดำเนินอย่างส่วนตัวและอย่างอดทนบนคำริ่มาจากพระเจ้า เราจะครอบครองถ้อยคำพระสัญญาทั้งสิ้น ถ้อยคำที่แท้จริงจากพระเจ้าจะสำเร็จในความปรารถนาและเวลาของพระองค์

ความอดทนจำเป็นสำหรับความอดสาหะในช่วงขั้นตอนของถ้อยคำ

ขั้นตอนของพระเจ้าที่ถ้อยคำจะสำเร็จนั้น **จะไม่เกิดขึ้นเร็วกว่าที่เราเองคาดคิด ส่วนใหญ่ก็เกิดขึ้นช้า และบางทีก็ช้ากว่ามาก**

มนุษย์ที่เติบโตจะต้องถูกสร้างก่อนที่ การสำแดงงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่

ตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ต้องเก็บตัวข้าพเจ้าไว้ 6 ปี พระองค์ทรงสร้างบุคคลก่อนที่พระองค์จะสำแดงงานรับใช้อย่างเต็มที่ ถ้าไม่เช่นนั้น บุคคลที่ยังไม่เติบโตจะพังลง เราจึงต้องได้รับการจัดเตรียมอย่างถูกต้อง เพื่อที่สามารถจะรับน้ำหนักเต็มพิภพของงานรับใช้ที่เติบโตเต็มที่

แม้แต่พระเยซู พระเจ้าทรงใช้เวลา 30 ปี บนโลกสำหรับการจัดเตรียมนี้ และรับใช้ของพระเจ้าเพียง 3 ปี เท่านั้น สดส่วนหนึ่งต่อสิบ

พื้นฐานพระคัมภีร์สำหรับการดำเนินตามคำเผยส่วนตัว

สดด 37:3-11 , ฮบ 10:35-36 , สดด 27:14 , อสย 40:31

ถ่อมใจ น้อยน้อม และอ่อนน้อม (Humility, meekness and submission)

เมื่อเราได้รับคำเผยพระวจนะที่แท้จริง และตอบสนองด้วยความ ลำพอง (pride) ชุนเฉียว (anger) สงสัย (doubt) ขุ่นเคืองใจ (resentment) วิจารณ์ติเตียน (criticism) เห็นแก่ตนเอง (self-justification) หยิ่งยโสองหอง (arrogance) เรากำลังสำแดงความไม่เติบโตหรือวิญญาณที่ผิด

ท่าทีที่ถูกต้องของบุคคลที่โตอย่างแท้จริง

พระคัมภีร์บอกว่า ถ้าเราตำหนิคนที่ฉลาด เขาจะฉลาดขึ้น และถ้าเราตำหนิคนโง่ เขาจะเกลียดชังท่าน เราต้องการให้เราถูกจัดอยู่ในส่วนของคนฉลาด ผู้ซึ่งสามารถรับถ้อยคำตำหนิและทำให้ฉลาดขึ้น และนั่นต้องอาศัยความถ่อมใจและอ่อนน้อม "คนที่ถ่อมใจจะฟังและมีความยินดี" (สดด 34:2) "รับด้วยความอ่อนน้อมถ้อยคำที่ได้ปลุกฝัง" (ยก 1:21)

คำเผยพระวจนะที่ไม่ค่อยถูกต้องแม่นยำ หรือว่า การตอบสนองของบุคคลที่ยังไม่โตกันแน่

บุคคลที่เติบโตที่ท่าทีถูกต้อง จะตอบสนองต่อคำเผย ด้วยลักษณะมีสติปัญญาจากสวรรค์ ยก 3:17 แปลได้อีกนัยหนึ่งว่า สอนได้ เปิดโอกาสให้กับเหตุผล พร้อมทั้งจะรับคำแนะนำ มีมารยาท สุภาพ และปราศจาก ความสงสัย ใจไม่แน่นอน ไม่สัติย์ชื่อ ผู้ชอบธรรมและเติบโตจะไม่ตอบสนองด้วยเนื้อหนัง หรือว่านิสัยเด็กๆ แม้ว่าคำเผยนั้นจะไม่แม่นยำ

ความลำพองเยอหยิ่ง (Pride) สามารถขัดขวางคำเผยส่วนตัวไม่สำเร็จตามนั้นได้

ตัวอย่างที่ดีของเรื่องนี้ในความถ่อมใจที่จะรับพระวจนะของพระเจ้า คือ นาอามานแห่งซีเรีย (2 พกษ 5) ความลำพองเยอหยิ่งส่วนตัวของเขาทำให้เขาเจ็บใจ เพราะว่าเอลีซาไม่มาหาเขาด้วยตัวเอง และคำเผยพระวจนะให้กับเขาดูไม่ได้เรื่อง (not make sense) ดังนั้นเขาตัดสินใจที่จะกลับบ้านด้วยความโกรธ

นาอามานจะไม่ได้รับการหายโรคเลย ถ้าเพื่อนของเขาไม่บอกให้เขาเอาความหยิ่งทิ้งไปและเชื่อฟังคำของพระเจ้า โดยมาทางเอลีซา การลงไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนที่มีโคลนเจ็ดครั้งของนาอามาน เป็นการถ่อมใจของนาอามาน

การเชื่อฟังอย่างเต็มและถ่อมใจ จะทำให้เกิดปฏิกิริยาอย่างอัตโนมัติของคำเผยฯ ไม่มีอะไรสามารถหยุดยั้งถ้อยคำที่จะทำการได้ เมื่อเราเชื่อฟังทุกอย่างละเอียด เราไม่ต้องขอให้พระเจ้าทำให้มันเกิดผล สารภาพบาปกับพระเจ้าเพื่อทำให้แน่ใจว่า พระสัญญาของพระองค์จะได้รับการชำระด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ และพระสัญญาจะทำการเมื่อเราเชื่อและยอมรับพระคริสต์ การเชื่อฟังต่อคำเผยฯจะเป็นการจุดให้มันสำเร็จผล เหมือนกับการที่เอากุญแจอันที่ถูกต้อง สตีททรอยนต์

บทที่ 18 อุปสรรคที่ทำให้คำเผยส่วนตัวไม่สำเร็จตามนั้น

ความไม่เชื่อ (Unbelief)

ความไม่เชื่อเป็นอุปสรรคอันดับหนึ่งที่จะให้คำเผยส่วนตัวสำเร็จตามนั้น กตว บทที่ 13 และ 14

"ดังนั้นเราเห็นว่า ที่พวกเขาไม่สามารถเข้าไปได้ เพราะความไม่เชื่อ" (ฮบ 3:19)

ความไม่เชื่อครอบครองกับชีวิตของคุณ เพราะว่าคุณไม่รู้จักพระเจ้าอย่างเป็นทางการส่วนตัว

ความฝังใจ (Mindset)

พวกเราโดยมากวาดแผนการชีวิตไว้แล้ว เมื่อคำเผยฯไม่ได้อยู่ในทิศทางที่เราได้ตั้งไว้ เราก็อธิษฐานว่า ยอมรับไม่ได้

ปัญหาของถ้อยคำดลใจ ที่เกี่ยวเนื่องกับ รูปกาล (Tenses)

ข้าพเจ้าเคยเผยฯให้สามีภรรยาคนหนึ่ง ย้ำลักษณะนี้ "อย่าท้อถอย ท่านไม่ได้ผิดในสิ่งที่เกิดขึ้น เรายังคงควบคุมอยู่ ... อย่าตำหนิตัวเอง หรือพยายามที่จะเข้าใจ หรืออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น ... อย่าสับสนหรือผิดหวัง แต่รักษาความมั่นใจของเจ้า ในสติปัญญาและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า"

ท่านอาจกำลังดำรงชีวิตอยู่ในบทที่ 2 ของชีวิตของท่าน แต่คำเผยพระวจนะอาจจะกำลังพูดถึงบางสิ่งบางอย่างในบทที่ 3 ของชีวิตของท่าน

ปัญหาของภาพพจน์ของตนเอง (The problem of self-image)

ปัญหาที่มีอำนาจมาก ที่ขัดขวางให้เราที่จะ รับ และ สำเร็จ ตามคำเผยฯ อีกอันหนึ่ง คือ ภาพพจน์ที่ผิด ถ้าเราเคยมีความล้มเหลวอย่างสูง (a strong failure complex) เหมือนกับที่โมเสสได้รับการสำแดงที่ต้นไม้ลูกเป็นไฟ (อพย 3, 4)

ถ้าถ้อยคำเหล่านั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าโดยตรง แต่มาโดยทางผู้พยากรณ์ โมเสสอาจจะไม่รับไว้แม้แต่ไว้พิจารณา

ความคิดเห็นส่วนตัวที่ผิด ก่อวินาศกรรมคำเผยส่วนตัว

แม้แต่พระเจ้าเองก็มีเวลาที่ยากลำบาก ที่จะแนะนำบางคนซึ่งมีภาพพจน์ของตัวเองต่ำ และมีความล้มเหลวที่ใหญ่หลวง บางครั้งเราก็แสวงหาเหมือนอย่างกับโมเสส ที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และได้รับการปลดปล่อยจากพระเจ้า แต่เรากลับทำสิ่งที่พินาศเลวร้ายอย่างน่ากลัว

กำจัด ความกลัวที่ไม่ยอมรับ (Reject the Fear of Rejection)

ถ้าเราใช้เวลาหลายปีที่ทำสิ่งต่างๆให้เกิดขึ้น แต่มันไม่เกิดขึ้น แล้วในที่สุดถ้อยคำของพระเจ้าก็มาถึงเพื่อให้สิ่งต่างๆเกิดขึ้น แล้วจิตใจต่อต้านแล้วไม่ยอมรับคำเผย เราไม่ต้องการที่จะผิดหวังอีกครั้งหนึ่ง และเราก็ให้เหตุผลว่าสิ่งต่างๆไม่เคยเกิดขึ้น ครั้นนี้กับครั้งก่อนมันไม่แตกต่างกันหรอก

เราต้องไม่พัฒนาหรือเสริมสร้างความล้มเหลวที่ผ่านมา ให้มาเป็นอุปสรรคต่อคำเผย เราต้องปกป้องจิตของเรา ใจของเรา ความคิดของเรา และวิญญาณของเรา ด้วยความฉลาดและด้วยพระสัญญา พระเจ้าสัตย์ซื่อที่จะเฝ้าดูถ้อยคำของพระองค์ให้สำเร็จ

คำเผยพระวจนะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ (Prophecy Pertains to the Impossible)

ถ้าเรามุ่งเน้นนิมิตของเราบนพระสัญญา มากกว่าเรื่องเวลา หรือ ปัญหาต่างๆหรือเหตุการณ์ขัดแย้ง เราจะพบว่าความเป็นไปไม่ได้ของมนุษย์ จะเป็นโอกาสของพระเจ้า ความเป็นจริงแล้ว จุดประสงค์และความยินดีสูงสุดของพระเจ้าคือ รอจนกระทั่งมนุษย์เห็นว่าไม่มีทางเป็นไปได้แล้วสำหรับพระสัญญาของพระองค์ ถ้าปราศจากการเหนือธรรมชาติเข้ามาแทรกแซง นั่นคือเหตุผลว่า ทำไมพระเจ้ารอจนกระทั่งซาราห์ผ่านธรรมชาติเป็นเวลาหลายปี ถึงจะให้บุตรชายแก่เธอ และเหตุที่ทำให้พระเยซูคริสต์รอจนกระทั่งลาซารัส ตายไปแล้วสี่วัน พระองค์จึงปรากฏพระองค์ในฉากนั้น ความเชื่อต้องเป็นในพระเจ้าเท่านั้น (ต้องมีกับพระเจ้าเพียงอย่างเดียว) ไม่ใช่มีความเชื่อในถ้อยคำ แต่มีความเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงตรัสถ้อยคำเหล่านั้น (Faith must be in God alone, not in the words but in the God who speaks them) ไม่ใช่ในความสามารถของเรา แต่ความสามารถของพระเจ้า

อุปสรรคจาก เหตุผลทางธรรมชาติ และ ตรรกทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Logic)

ความคิดทางธรรมชาติไม่สามารถที่จะสังเกตหรือสำเร็จ ในสิ่งของฝ่ายพระวิญญาณ เพราะสิ่งต่างๆนั้นต้องสังเกตด้วยฝ่ายวิญญาณ บางครั้งเหตุผลทั่วไปของมนุษย์ และตรรกวิทยาทั่วไปนั้นต่อต้าน สิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญา ว่าเป็นไปไม่ได้ และไม่สมเหตุผล ตัวอย่างลักษณะนี้มีมากมายในพระคัมภีร์

- น้ำในทะเลแดงแยก (อพย 14)
- ชัยชนะเมืองเยรีโคโดยการเดินรอบและส่งเสียงร้อง (ยชว 6:1-20)
- การทวีคูณของน้ำมัน (2 พกษ 4:1-7)
- การเปลี่ยนจากความก้นดาร์เป็นความอุดมสมบูรณ์ในวันเดียว (2 พกษ 6:24-33 ; 7:1-20)

จิตขวางกั้น (SOUL BLOCKAGE)

บางครั้ง ไม่ใช่วิธีการคิด ที่ขัดขวางเราเชื่อคำเผย แต่เป็นอารมณ์ (Emotion) ความปรารถนา (A willful desire) ความทะเยอทะยานส่วนตัว (A personal ambition) เหล่านี้ อาจเรียกว่า จิตขัดขวาง (A soul blockage) เพราะว่า จิตประกอบด้วย ความคิด ความปรารถนา และอารมณ์ (mind, will and emotions)

อารมณ์ขัดขวางการเชื่อ ตัวอย่างเช่น เมื่อเรา**เกรงกลัวมนุษย์มากกว่าเกรงกลัวพระเจ้า** เราพยายามแสวงหาทำให้คนอื่นเป็นที่พอใจ มากกว่าทำให้พระองค์พอใจ นี่คือนิยามของกษัตริย์เศเดคียาห์ (ยรม 38:19) และซาอูล (1 ซมอ 15:24) **ความรู้สึกของเราขัดขวางการเชื่อ** เมื่อเราไม่ชอบใครเป็นการส่วนตัว (ไม่ชอบคนที่เผยพระวจนะให้) หรือไม่ชอบคำเผยพระวจนะของเขา นี่เป็นกรณีของพระราชินีแห่งอิสราเอล (Jehoram) ที่มีต่อ มีคายาห์ (Micaiah) และกษัตริย์เศเดคียาห์ กับเยราเมียห์ (ยรม 38:14-28)

เหตุของการไม่เชื่อรวมถึง มุ่งเน้นปัญหา แทนที่จะเป็น พระสัญญา (กตว 13:30-31) ล้มเหลวที่จะมารู้จักพระเจ้าเป็นการส่วนตัว (ดนล 11:32)

ไม่อดทน (IMPATIENCE)

ความไม่อดทนเป็นอุปสรรคหลักอีกอันหนึ่งที่จะทำให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวไม่สำเร็จตามนั้น ตัวอย่างลักษณะนี้ ในพระคัมภีร์มีมาก เช่น ความไม่อดทนของกษัตริย์ซาอูล ไม่เพียงแต่เป็นอุปสรรคกับเขาเท่านั้น แต่ยังทำให้ถ้อยคำของพระเจ้าที่เขาได้รับนั้นเป็นหมัน (1 ซมอ 13:12) ความไม่อดทน ผลักดันให้เขาถวายเป็นเครื่องสัตวบูชา แทนที่จะรอซาอูลมาถึงก่อน ตามที่เขาได้รับถ้อยคำ

โมเสส ไม่อดทน เมื่อเขาฆ่าคนอียิปต์ เขาพยายามที่จะสำเร็จการทรงเรียกของเขา ในฐานะผู้ปลดปล่อยประชาชนของเขา ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสำแดงทางของเขา ผลก็คือเขาต้องหนีไปในทะเลทราย และรออยู่ 40 ปี จนกระทั่ง พระเจ้าทรงเปิดเผยทางและสำแดงเวลาที่ถูกต้อง

อับราฮัมและซาราห์ รอคอยเป็นเวลา 10 ปี หลังจากที่เข้าสู่คานาอัน หวังว่าคำเผยพระวจนะส่วนตัวที่อับราฮัมได้รับ คือมีลูกชาย จะสำเร็จตามนั้น ซาราห์เริ่มหมดความอดทน และตัดสินใจว่า จะไม่รออีกต่อไป **เธอคิดด้วยเหตุผลว่าพระเจ้าไม่ได้บอกอับราฮัมว่า เธอจะเป็นแม่ของเด็ก เธอคิดว่าเธอทำให้คำเผยพระวจนะสำเร็จตามนั้นได้** ด้วยการให้คนใช้ชื่อฮาการ์เป็นภรรยาอับราฮัม

การละเลย การรีรอ และความเฉื่อยชา (Negligence , Procrastination and Slothfulness)

ปัญหาของการละเลย และการรีรอ ทำให้เกิดความเฉื่อยชา อุปสรรคอีกอันหนึ่งที่จะทำให้คำเผยพระวจนะส่วนตัวสำเร็จตามนั้น ตัวอย่างคือ โมเสส เกือบจะตายในพระหัตถ์ของพระเจ้า ก่อนที่คำเผยพระวจนะจะสำเร็จตามนั้น เพราะว่าเขาละเลยที่จะรักษาพันธสัญญาของอับราฮัม ในเรื่องการทำสุหนัดให้กับบรรดาบุตรของเขา เขาอาจจะกำลังวางแผนที่จะกระทำอย่างนั้น แต่ไม่เคยทำ เพราะความเฉื่อยชาของเขาในเรื่องนี้ เกือบทำให้ชีวิตของเขาจบสิ้น เมื่อพระเจ้าพบกับเขาที่โรงแรมเล็กๆแห่งหนึ่ง และจะฆ่าเขา (อพย 4:24)

การที่บอกปิดสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสสั่งให้กระทำ สามารถทำให้เราเข้าสู่ปัญหาที่หนักได้

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเขียนหนังสือเล่มแรกของข้าพเจ้า ชื่อ คริสตจักรนิรันดร์ (The Eternal Church) ข้าพเจ้าหยุดการเดินทางไปรับใช้ที่ต่างๆ เพราะสาเหตุจากโรคนี้ ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ที่เมืองแอดแลนต้า รัฐจอร์เจีย ข้าพเจ้าประหลาดใจว่า "โรคนี้เกิดขึ้นกับเราได้อย่างไร" ข้าพเจ้าได้รับการหายโรคร้อยเปอร์เซ็นต์ เรื่องโรคนี้นี้มาแล้ว 3 ครั้ง ตั้งแต่ปี 1963 ข้าพเจ้าคิดว่า คราวนี้ข้าพเจ้าก็จะต้องได้รับการหายโรคอีก

ข้าพเจ้ายังคงรับใช้ต่อไป ทั้งๆที่เจ็บปวด แต่อาการนั้นต้องทำให้ข้าพเจ้าเข้าโรงพยาบาล ผลการตรวจเลือดชี้ว่า ข้าพเจ้าจะต้องได้รับการผ่าตัดโดยด่วน ทั้งๆที่ข้าพเจ้าร้องต่อพระเจ้าให้ส่งการอัศจรรย์เหนือธรรมชาติมาสู่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าภาวนาพระคำเท่าที่ข้าพเจ้ารู้เกี่ยวกับเรื่องการหายโรค แต่ครั้งนี้ไม่เป็นผล มีสิ่งที่แน่ใจจากพระเจ้า ให้เดินหน้าต่อไปคือการผ่าตัด

พื้นฐานของการบันทึกและการอ่าน เรียนรู้ถึงวิถีทางที่ยากลำบาก

ข้าพเจ้าพลาดงานสำคัญๆ หลายงาน และภรรยาของข้าพเจ้าต้องยกเลิกงานประจำที่หนักๆ ออกไปหลายสัปดาห์ ในช่วงเวลานี้ พระเจ้าทรงกดดันให้ข้าพเจ้าไปดูบันทึกคำเผยฯ ทั้งหมด ที่ข้าพเจ้าได้รับตั้งแต่ต้นแรกในปี 1952 และเขียนออกมาตามลำดับเหตุการณ์ (chronological order) ลงในสมุดโน้ต สร้างความประหลาดใจแก่ข้าพเจ้า เพราะมีคำหนึ่งปรากฏซ้ำแล้วซ้ำอีก ที่ข้าพเจ้าลืมไปแล้ว พระเจ้าได้บอกให้ข้าพเจ้าเขียนหนังสือ หลายครั้ง คำเผยฯ อันหนึ่งมีคำว่า **หนังสือ** อยู่ตั้งเจ็ดแห่ง ข้าพเจ้าเริ่มแสวงหาพระเจ้าถึงเรื่องที่จะเขียน

วันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้ากำลังไปงานนมัสการงานหนึ่ง มีเพื่อนคริสเตียนที่ดีคนหนึ่งโทรมาและมาหาข้าพเจ้า เธอบอกว่า "พระเจ้าบอกฉันมาตลอดทางมาถึงบ้านคุณว่า **ถ้าคุณไม่เขียนหนังสือต่อไป พระองค์จะทรงทำให้ร่างกายของคุณทรุดลงอีก**" ข้าพเจ้ามีพยานภายในว่า นั่นเป็นถ้อยคำของพระเจ้า ข้าพเจ้ายกเลิกการประชุม และเริ่มเขียนต่อไป ในช่วงเวลา 3 ปีต่อมา **ข้าพเจ้าเขียนหนังสือเป็นหนัก และการประชุมประจำเป็นรอง** จนกระทั่งหนังสือนั้นเขียนเสร็จและได้รับการตีพิมพ์ หนังสือนั้นคือ คริสตจักรนิรันดร์ (The Eternal Church)

ลำพอง (หยิ่งผยอง) (Pride)

ความลำพองอาจจะเป็นอุปสรรคที่อันตรายที่สุด ที่จะให้คำเผยฯ สำเร็จตามนั้น อย่างเช่น ลูซิเฟอร์ ใน อสย 14:13-14 และอย่างซาอูลใน 1 ซมอ 15:17

ความผิดหวัง และสิ่งลวงตา

เมื่อสิ่งต่างๆ ไม่ได้เกิดขึ้นตามที่เราต้องการ ความผิดหวังกับสิ่งลวงตา สามารถขวางกั้นความสำเร็จของพระคำได้ ซาราคีเป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ ว่าสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้เกิดความไม่เชื่อขึ้นได้ เมื่อเราได้รับคำเผยพระวจนะ เป็นเวลา 25 ปี ที่เธอได้คำเผยฯ ว่าเธอจะให้กำเนิดบุตรแก่อับราฮัม แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น และเธอผิดหวัง 12 ครั้งต่อปี ในระหว่างปีเหล่านี้

เมื่อทูตสวรรค์ปรากฏแก่อับราฮัมเมื่อเขาอายุ 99 ปี และบอกว่าจะมีทารกเกิดกับซาราคีในเดือนที่ 9 สิ่งลวงตา เธอบอกว่า ไม่มีทาง เธอหัวเราะเพราะจะต้องผิดหวังอีกครั้งหนึ่ง ความล้มเหลวที่ต่อเนื่องมา ทำให้เธอมีสภาพจิตใจที่กดขวางเธอไว้

การตำหนิเกิดขึ้น การหลอกลวงตัวเอง และการทำให้ประชากรพอใจ

ศิษยาภิบาล หรือ ผู้พยากรณ์ หรือ ผู้รับใช้อื่นๆ จำนวนมาก ล้มเหลวที่จะทำให้คำเผยพระวจนะหรือนิมิต สำเร็จตามนั้น **เพราะว่า เขาเกรงกลัวผู้ปกครองดูแล (deacons) ผู้ใหญ่ผู้อาวุโส (the elders) คณะกรรมการบริหาร** หรือที่ประชุม เขาทำตามการลงคะแนนเสียง แทนที่จะฟังเสียงของพระเจ้า และเมื่อทุกอย่างล้มเหลว เขาก็ตำหนิคนอื่นในปัญหาต่างๆ

ซาอูลผิดในการกระทำของเขาที่ไม่เชื่อฟังที่คำเผยพระวจนะส่วนตัวมาถึงเขา เขากล่าวว่า "เรากลัวประชาชน และเชื่อฟังเสียงของประชาชน" ความกลัวและการตำหนิเกิดขึ้น ยังผลให้เป็นการหลอกลวงตัวเองด้วย ทำยที่สุดเขาก็ยังยืนยันว่า เขาได้เชื่อพระเจ้า (1 ซมอ 15:20-21)

โมเสสก็มีปัญหาคล้ายคลึงกัน เมื่อเขายอมให้ความสงสารประชาชน มาทำให้เขาตัดสินใจว่า รุ่นของเขานั้นจะต้องเป็นรุ่นที่ครอบครองแผ่นดินที่ทรงสัญญา (กตว 14:11-25 , 20:7-12) เขาเองก็โกรธประชาชนจนทำให้เขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า ผลลัพธ์ทำยคือ ประชาชนและตัวเขาเองไม่ได้รับแผ่นดินที่ทรงสัญญา

ผลลัพธ์ของการตอบสนองที่ไม่ถูกต้อง

ผลของการตอบสนองที่ไม่ถูกต้องต่อคำเผยพระวจนะสามารถพบได้ตลอดพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น เมื่อเศคาริยาห์ไม่เชื่อคำพูดของทูตสวรรค์ เขาก็เป็นโง่เป็นเวลาหกเดือน และตัวอย่างโมเสส เอาไม้เท้าตีหินสองที และกษัตริย์เศเดคิยาห์ตอบสนองคำเผยพระวจนะของเยเรมีย์ไม่ถูกต้อง ทำให้เขาสูญเสียบัลลังก์ สูญเสียตา และอิสรภาพ และถูกผูกมัดโดยศัตรูของเขา

ตัวอย่างที่พิเศษสำคัญของการตอบสนองที่ไม่ถูกต้องได้แก่ กษัตริย์เยโฮอาชของอิสราเอล (2 พกษ 13:14-20) เมื่อเอลีซาป่วย เยโฮอาชไปเยี่ยม และร้องไห้ต่ออาการป่วยของเอลีซา เอลีซาตอบด้วยคำเผยพระวจนะถึงอนาคตความสำเร็จของกษัตริย์ และบอกให้เยโฮอาชเอาคันทนูและลูกธนูมา แล้วเขาก็บอกให้กษัตริย์เปิดหน้าต่างทางทิศตะวันออก เอามือจับคันทนู แล้วให้ยิงลูกธนูออกไป ในขณะที่เอลีซาเอามือวางบนกษัตริย์ เพราะว่าเยโฮอาชเชื่อฟังคำของเอลีซาอย่างถูกต้อง เอลีซาเผยพระวจนะว่า เยโฮอาชจะได้ชัยชนะต่อคนซีเรียที่อาเฟก

การตอบสนองถ้อยคำของผู้พยากรณ์ให้พิจารณาคำเผยพระวจนะ

ต่อจากนั้น เอลีซาให้โอกาสเยโฮอาชอีกครั้ง ให้ปฏิบัติออกมาจากจิตใจและวิญญาณของเยโฮอาช ในการริเริ่มของเขาเอง เอลีซาบอกให้เอาลูกธนูอีกดอกหนึ่งมา แล้วตีไปที่พื้น เขาก็ทำตาม คือ ตีพื้นสามที แล้วเอลีซาก็ร้องใส่กษัตริย์ด้วยความโกรธว่า "ท่านน่าจะตีพื้นสัก 5 หรือ 6 ที เพื่อว่าท่านจะได้ตีซีเรีย จนกระทั่งพวกมันถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง แต่บัดนี้ท่านจะได้รับชัยชนะต่อซีเรีย เพียงสามครั้งเท่านั้น"

ดินในจิตใจของมนุษย์สี่แบบ

ผลของการตอบสนองที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องต่อคำเผยพระวจนะ บางทีอาจถูกรวบรวมไว้ดีที่สุด โดยคำอุปมาของพระเยซูคริสต์ ใน มธ 13:3-9

บทที่ 19 ชีวิตและความตายที่เกี่ยวกับคำเผยพระวจนะส่วนตัว

เราได้รับคำพยากรณ์ของคริสเตียนจำนวนมาก ที่ต่อสู้กับทูตแห่งความตายและชนะ เพราะคำเผยพระวจนะส่วนตัวของพวกเขา ตัวอย่างอันหนึ่งเป็นเรื่องของศิษยาภิบาลคนหนึ่งที่ข้าพเจ้าพบเขาที่ฟอริดาในงานนมัสการอันหนึ่ง ในปี 1979 เขาได้รับคำเผยพระวจนะส่วนตัวจำนวนมาก

คำเผยพระวจนะอันหนึ่ง พระเจ้าตรัสผ่านผู้พยากรณ์ พระสัญญาอันหนึ่งว่า เขาควรจะฝึกฝนลูกชายสองคนของเขาในการรับใช้ ในช่วงเวลานั้น ลูกทั้งสองของเขาไม่ได้ใช้ในการรับใช้ และคนหนึ่งก็ไม่ได้มีพระวิญญาณ พวกเขาอยู่แต่บ้าน

กลางปี 1981 มารดาของศิษยาภิบาลได้ตายด้วยโรคหัวใจ หลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมงโรคหัวใจอันเดียวกันนั้นได้โจมตีในตัวเขา ต่อไปนี้เป็นคำพยากรณ์ส่วนหนึ่งของ ดร.แอล เอ็ม โทน

ในคืนวันนั้น วิญญาณแห่งความตายได้ออกจากแม่ของข้าพเจ้า และมาที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าต้องตายแน่ รู้สึกเหมือนกับว่าข้าพเจ้าออกจากร่าง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้นำคำเผยพระวจนะของ ดร.บิว ฮามอน มาสู่ข้าพเจ้า เกี่ยวกับเรื่องงานรับใช้ เขาได้เผยว่า ข้าพเจ้าจะเข้าสู่งานรับใช้พร้อมด้วยลูกชายทั้งสองของข้าพเจ้าในวันหนึ่ง ข้าพเจ้าเชื่ออย่างเต็มเปี่ยมต่อถ้อยคำของ ดร.ฮามอน ท่านมีประวัติที่ดีในคริสตจักรของเรา ดังนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้า

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์นำคำเผยพระวจนะเข้ามาในข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่า ซาตาน เจ้าไม่สามารถฆ่าเราได้ เรายังไม่ได้ทำให้คำเผยพระวจนะสำเร็จ ในเวลานั้น ข้าพเจ้าเริ่มที่จะต่อสู้สงครามที่ดีด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง และเกือบจะในทันทีทันใด

ข้าพเจ้ารู้สึกดีขึ้น ข้าพเจ้ายังคงต่อสู้อยู่ในสงคราม เมื่อไรที่ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้ารู้สึกดีขึ้นเรื่อย ๆ ข้าพเจ้าเริ่มต่อสู้ตาม 1 ทธ 1:18

ไม่ต้องบอกเลยว่า ข้าพเจ้าชนะ นั่นเป็นเวลา 6 ปีมาแล้ว และข้าพเจ้ายังคงสุขภาพดี คำเผยพระวจนะส่วนตัวเป็นอาวุธที่ทรงพลัง เพื่อที่จะใช้ เพื่อที่จะคว้าศัตรู เมื่อมันโจมตีท่าน ต่อสู้กับการต่อสู้ที่ดีของความเชื่อ ด้วยคำเผยพระวจนะเหล่านั้นที่มาเหนือท่าน

ผู้รับใช้ของพระเจ้าคนนี้ ต่อสู้กับสงครามกับสิ่งที่ยังไม่ถึงเวลามา ของทูตแห่งความตายและชนะ เพราะเขาเชื่อ และปฏิบัติบนคำเผยพระวจนะส่วนตัวของเขา เขาเป็นผู้เชื่อที่เข้มแข็งในหลักคำสอนของเรื่องการหายโรค แต่ไม่ใช่พระคำโลกที่จุดประกายความเชื่อของเขา แต่เป็นถ้อยคำริมาที่ได้รับจากผู้พยากรณ์ อ่าน 1 ทธ 1:18 , 4:14-15

ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

ความเชื่อมาและทำการ เมื่อเรารู้ว่าเราได้รับริมาจากพระเจ้า ผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอย่างเช่น สมิทซ์ ริงเกิลเวิร์ด นำคนจำนวนมากลุกจากความตาย ด้วยการทำการอิทธิฤทธิ์ (The working of miracles) และของขวัญแห่งความเชื่อ (The gift of faith) ถ้าเราอ่านคำพยากรณ์ของพวกเขาอย่างละเอียดอย่างใกล้ชิด เราพบว่า ตอนแรก พวกเขาได้รับถ้อยคำจากพระเจ้า เกี่ยวกับ เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร ที่จะอธิษฐานคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ โลกคือจรวดและโครงสร้างของจรวด สำหรับสิทธิอำนาจทุกอย่าง แต่เป็น ริมา ที่จุดชนวนให้เชื้อเพลิง และขับเคลื่อนจรวดให้พุ่งออกไป สำเร็จโดยพระเจ้า

เผยพระวจนะจากริมา ไม่ใช่จากโลก

รากเงาของปัญหา เกี่ยวกับคำเผยพระวจนะส่วนตัวในเรื่องชัยชนะเหนือความตายนั้น เหมือนกับเรื่องที่จะมีชัยชนะเหนือความเจ็บป่วยและโรคร้าย

"พระเยซูคริสต์ ได้ทรงทำลายความตาย และได้ นำชีวิตมา และความอมตะ มาสู่ความสว่าง โดยทางพระกิตติคุณ (ข่าวประเสริฐ)" (2 ทธ 1:10) "Jesus Christ hath abolished death and hath brought life and immortality to light through the gospel"

เรามีข้อพระคำอันเดียวกัน ที่พิสูจน์ว่า พระเยซูคริสต์ได้มีชัยชนะเหนือความตาย สำหรับคริสเตียนทุกคน อย่างที่เรา มีชัยชนะของพระองค์เหนือบาปและโรคร้าย แต่เมื่อคำเผยพระวจนะส่วนตัวจากความรู้จากหัวสมองในข้อพระคำความจริง และไม่ใช้จากริมาในจิตใจ มันยากที่จะสำเร็จตามนั้น **ความจริงอยู่ในหัวสมอง แต่ความเชื่อออกมาจากใจ**

พระเยซูคริสต์ทรงได้รับชัยชนะเหนือทุกสิ่ง

พระเยซูคริสต์ได้ทรงชนะความตายสำหรับคริสเตียนทุกคน แต่ไม่มีบันทึกสักครั้งเดียวเลย ในช่วงเวลา 2000 ปี ที่ธรรมิกชนได้ไปสวรรค์โดยไม่ตาย ความตายได้มาเหนือมนุษย์ทุกคน เพราะบาปของอาดัม แต่พระเยซูคริสต์ได้ทรงไถ่เราจากคำสาปแช่งของความตาย และหักแอกการนัดพบกับความตาย พระคัมภีร์บอกว่า ถ้อยคำโลกนี้จะเป็ความจริงริมาในวันใดวันหนึ่ง และ "เราจะไม่ตาย แต่เราจะถูกเปลี่ยนในชั่วขณะหนึ่งในชั่วพริบตา" "เพื่อว่าชีวิตที่ต้องตายจะถูกกลืนด้วยชีวิต [ของพระคริสต์]" (2 คร 5:4 , 1 คร 15:52 , 1 ทธ 1:10)

จนกว่าพระเจ้าจะทรงสำแดงความอมตะในร่างกายของธรรมิกชน เราจะยังคงต้องตายในเวลาหนึ่ง โดยบางสิ่งบางอย่าง โรคร้าย ความเจ็บป่วย อุบัติเหตุ และความชรา ทั้งหมดเป็นตัวแทนของความตาย (are all agents of death) เราสามารถชนะตัวแทนของมันบางอัน แต่อันใดอันหนึ่งในพวกมันสามารถจบชีวิตที่ไม่อมตะของเราได้บนโลกนี้

สุดท้ายของสงครามของเรา ไม่ได้ทำกับความเจ็บป่วย โรคร้าย และเคราะห์ร้าย แต่ทำกับความตายนั่นเอง ความตายเป็นศัตรูและผู้ปล้น ชีวิตที่ต้องตาย นั้นเป็นเหตุให้พระเจ้าแจ้งว่า ความตายจะเป็นศัตรูตัวสุดท้าย ที่จะถูกทำลายโดยคริสตจักร (1 คร 15:26)

โลโกบอกเราว่า น้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้เรามีความอมตะและดำรงนิรันดร์ รีม่าบอกเราให้รู้ว่า จะเป็นน้ำพระทัยพระเจ้าที่จะให้คนใดคนหนึ่งตายในเวลานี้ หรือว่า มารพยายามปล้นชีวิตที่ยังไม่ถึงเวลาอันควรของเขาและเธอ เพราะผู้คนได้รับจัดสรรให้ดำรงชีวิตอยู่ถึง 70 ปีแล้ว ไม่ได้หมายความว่า เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าอัตโนมัติที่จะให้พวกเขาตายโดยตัวแทนแห่งความตายอันใดอันหนึ่ง ที่มาโจมตีเขา ทำทุกอย่างมีสติปัญญาคือยืนอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าว่า พระองค์ประสงค์จะช่วยจิต รักษาร่างกาย และปลดปล่อย จากความตาย เราต้องเชื่อ สารภาพยอมรับ และประกาศแจ้งเรื่องนี้ แต่เราไม่อาจพูดว่า "พระเจ้าตรัสดังนี้" ในคำเผยพระวจนะส่วนตัวในเรื่องนี้ กับบุคคลที่เฉพาะเจาะจง หรือในสถานการณ์ใด ๆ เว้นแต่ว่า เราได้รับการตลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ถ้อยคำริ่มาจากพระเจ้า ในทางบวกอย่างสมบูรณ์แบบ

คำเผยพระวจนะส่วนตัวที่ทักทักเอาเอง (Presumptuous Personal Prophecy)

ข้าพเจ้าเคยได้ยินกรณีที่ยังยวด ของคำเผยพระวจนะที่ทักทักเอาเองและริ่มา เกี่ยวกับเรื่องความตายและชีวิตนี้ มีผู้พยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งในช่วงปี 1940 ถึง 1960 ได้มีผู้รับใช้ติดตามท่านจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงปีท้ายของงานรับใช้ของท่าน เมื่อท่านตาย ผู้ติดตามเหล่านี้พิจารณาว่า พระเจ้าจะทรงให้ท่านฟื้นขึ้นมาจากความตาย พวกเขาเอาศพของท่านไว้หลายเดือน เชื่อ เผยพระวจนะ สั่ง(บัญชา) ว่าท่านจะฟื้นขึ้นมาจากความตายในตอนเช้าของวันอีสเตอร์ แต่ในที่สุดพวกเขาถูกบังคับให้ฝังศพท่าน

ข้าพเจ้าได้ยินถึง ผู้พยากรณ์หญิง ที่ประกาศแต่งตั้งตัวเองคนหนึ่ง ในเมืองฟีนิกซ์ รัฐอริโซนา บิดาของเธอตาย และเธอเคยเผยพระวจนะว่าพ่อของเธอจะไม่ตาย เมื่อเขาตาย เธอก็เผยพระวจนะว่าเขาจะฟื้นขึ้นมาจากความตาย เธอเก็บศพเขาไว้ในบ้าน ใส่ไว้ในน้ำแข็ง รอคอยการฟื้นขึ้นมาของเขา จนกระทั่งผู้มีอำนาจของบ้านเมืองสั่งให้เธอฝังเขาเสีย เธอก็จัดการเอาศพใส่หีบที่มีน้ำแข็ง และหนีจากมือกฎหมายไปได้ 3 เดือน เธอพิจารณาจากคำเผยพระวจนะว่าเขาจะลุกขึ้นมา ในที่สุด กฎหมายได้จับเธอได้และบังคับให้เธอฝังพ่อของเธอ

หลายปีมาแล้ว มีผู้คนจำนวนมากที่ตายในเวลาไม่ควร ในตอนกลางของภาพตะวันตก ในกลุ่มคนที่มีความเชื่ออย่างแรงกล้าในความจริงอย่างพระคัมภีร์เรื่องการหายโรค พวกเขาต่อต้านยารักษาโรค (เวชภัณฑ์) และปฏิเสธความช่วยเหลือทางธรรมชาติจากบรรดานายแพทย์ โดยการประพฤดิเช่นนี้ พวกเขาพยายามที่จะสำเร็จตามนั้นด้วยโลโก โดยปราศจากริ่มาแห่งความเชื่อ และการสำแดงโดยพระวิญญาณ ผลคือ พวกเขาทำให้ความจริง (Truth) เข้าสู่โลกนาฏกรรมความเป็นจริง (Reality) เข้าสู่ศาสนาที่มีกฎตายตัว (A religion of rigid rules) ความเชื่อ (Faith) เข้าสู่สูตร (Formula) พวกเขาเข้าย้ายออกจาก การทรงนำโดยพระวิญญาณ เพื่อเป็นการถูกรอบครองโดยหลักคำสอน (Doctrine) จากการเข้าใจโดยความเชื่อ (Motivated by faith) เป็นการเข้าใจโดยความกลัวความล้มเหลวที่จะเชื่อฟัง จากการตลใจภายในเป็นภายนอก

ใช้โลโกและริ่มาอย่างถูกต้อง คำเผยพระวจนะส่วนตัวและประกาศความเชื่อ

ในเวลาใดก็ตาม ที่มนุษย์ใช้ความจริงฝ่ายวิญญาณ และพยายามที่จะทำให้มันเกิดผลโดยปราศจากพระวิญญาณแห่งพระเจ้า มันจะกลายเป็น รูปแบบที่ปราศจากพระเจ้า "ตัวอักษรฆ่า แต่พระวิญญาณให้ชีวิต" (2 คร 3:6) (The letter killeth but the Spirit giveth life) ความพยายามที่จะทำให้โลโกทำงานโดยปราศจากริ่มา ก็เหมือนกับความพยายามที่จะ

ทำให้รถยนต์ทำงานโดยปราศจากเชื้อเพลิง หรือพยายามทำให้เชื้อเพลิงทำงานโดยปราศจากหัวเทียนที่จะจุดระเบิด ถ้าเชื้อเพลิงทำงาน แต่ปราศจากการกำกับที่ถูกต้อง (บังคับพวกมาลัย) มันก็จะกลายเป็นแรงแห่งการทำลาย เราต้องการพระคัมภีร์ แต่เราก็ต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะส่องสว่างด้วย และตั้งใจเพื่อให้เข้ามาใช้อย่างถูกต้องในพระวจนะของพระเจ้า
